

Jegyzőkönyv
Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete
2009. szeptember 30-i üléséről

(a 2009. szeptember 23-i ülés folytatása)

Az ülés helye: Városháza II. emeleti tanácskozó terme (Budaörs, Szabadság út 134.)

Jelen vannak: Wittinghoff Tamás polgármester, Mánik Gusztáv, dr. Molnár Vilmos, dr. Nagy Tamás, dr. Ritter Gergely, Romsics Sándor, Stifft Nándor, Szabó Károly, Bíró Gyula, Filkey Péter, Jelen Károly, Káhn János, Kálóczi Imre, dr. Kisfalvi Péter, Kovács Ida Mária, dr. Molnár Gábor, Takács Viktor, Töröcsik László, Török István, Dr. Vándor András képviselők.

Igazoltan távol: Budavári György alpolgármester, dr. Szabóné Müller Timea képviselő

Tanácskozási joggal jelen vannak: dr. Bocsi István jegyző, dr. Molnár Bernadett aljegyző, Vágó Csaba (polgármesteri kabinetvezető), Üveges Gábor (városépítési irodavezető), Barta Gáborné (pénzügyi irodavezető), Horváth Györgyné (adóiroda csoportvezető), Erdős Károlyné (jegyzői irodavezető), Csík Edina (főépítész), Karsainé Kovács Judit (közoktatási irodavezető), Krajcsirik János (számítástechnika irodavezető),

A jegyzőkönyvet készítette: Bíró Ágnes
Számítástechnika részéről jelen van: Krajcsirik János

Wittinghoff Tamás polgármester: tisztelettel köszönti a képviselő-testület megjelent tagjait és mindazokat, akik a Televízióon keresztül kísérik figyelemmel a Képviselő-testület munkáját. Jelenleg a szeptember 23-i testületi ülés folytatásáról van szó. 22 fő jelen van, megállapítja, hogy a Képviselő-testület határozatképes. Alpolgármester úr egészségügyi okok miatt nincs jelen és dr. Szabóné Müller Timeáról tudja még, hogy nem tud részt venni az ülésen.

Bíró Gyula (ügyrendi kérdésben): javasolja, hogy az elmúlt testületi ülésen 8. napirendként tárgyalt a „Panelprogram megvalósításának zavartalanosságát biztosító intézkedés” c. napirendet vegyék újra napirendre. A határozat c) pontjában szerinte rosszul döntöttek, mert abban az esetben, ha valamelyik társasház még az idén be tudja fejezni a munkát, akkor nem lesz rá forrás.

Wittinghoff Tamás polgármester: Felteszi szavazásra Bíró Gyula képviselő ügyrendi javaslatát, amelyet a képviselő-testület **11 igen, 10 nem, 1 tartózkodás** szavazattal elutasított.

Napirendre vétel elutasítása

Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete elutasította Bíró Gyula javaslatát, mely szerint a Képviselő-testület „A panelprogram megvalósulásának zavartalanságát biztosító intézkedés” tárgyú 8. napirend vitáját újból megnyissa, a határozati javaslat c.) pontjának ismételt tárgyalása miatt.

Wittinghoff Tamás polgármester: ebben az esetben meglátják, mihez fognak kezdeni akkor, ha a helyzet úgy alakul.

Bíró Gyula: az a probléma, próbálta volna röviden elmagyarázni, hogy megjelent ez a levél, ami nagyon népszerű és népszerűsíti is a dolgokat, csak a Képviselő-testületnek az A verzió c) pontja nem ad arra semmilyen iránymutatást, mi történik akkor, ha van olyan társasház – jelen pillanatban 3-ról vagy 4-ről tud – aki ebben az évben be fogja fejezni a felújítást. Arra nem talál forrást a költségvetésben és jó lett volna, ha ezt tényleg rendbe teszik, hogy meg lehessen kötni ezeket a szerződéseket, mert így nem lehet szerződést kötni. Szívesen meghallgatja Ritter Imre képviselőt, ha ebben kisegíti, mert most valóban nem érti, és úgy tűnik, hogy a hivatalban is többen nem értik, hogy lehet a szerződéseket megkötni, de miután képviselő úr megcsóválta a fejét jelezvén, hogy ehhez ő nem ért, szívesen végighallgatja képviselő urat.

Wittinghoff Tamás polgármester: nehéz helyzetben van, mert persze érti az indítványt, viszont nem vették napirendre, úgyhogy ezen most vitát nem lehet nyitni. Sajnálja, hogy így alakult, de ez a helyzet. Arra kér mindenkit, ha lehet, akkor próbáljanak a napirenddel foglalkozni, és ha úgy alakul, ezt a jelzést vette. Meg fogja kérni Jegyző urat, illetve az érintett irodákat, hogy ezt vizsgálják meg, és hétfőn nézzék meg, hogy tudnak-e így szerződni vagy nem. Úgy gondolja, hogy ez fontos, hogy a társasházakkal szerződni tudjanak. Ezzel kapcsolatosan a vitát lezárja. Pontosabban nem is nyitja meg és azt kéri, hogy ebben most már ne kérjenek szót, ha lehetséges.

Napirendek tárgyalása:**29.) Bérleti jog közös megegyezéssel történő megszüntetése**

(Az előterjesztés a jegyzőkönyv 1/29. sz. melléklete)

Wittinghoff Tamás polgármester: ismerteti az előterjesztést és a bizottságok javaslatát (a jegyzőkönyv 2. sz. melléklete). Itt (nevet nem említve) a Farkasréti út 6. sz. alatti ingatlanról van szó.

Felteszi szavazásra az előterjesztésben szereplő határozati javaslatot, melyet a Képviselő-testület 22 egyhangú igen szavazattal elfogadott.

Bérleti jog közös megegyezéssel történő megszüntetése

1. Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete közös megegyezéssel megszünteti a Farkasréti út 6/1. szám alatti ingatlanra vonatkozóan Varga Zsigmond bérleti jogviszonyát, továbbá a bérlő részére - pénzbeli térítés címén - a lakás beköltözhető forgalmi értékének 30 % -át, azaz 6.360.000,- Ft-t fizet ki.
2. Budaörs Város Önkormányzat Képviselő- testülete az (1) pontban meghatározott térítési díjból levonja az esetleges bérleti díj, közüzemi tatózás, valamint a bérleti jogviszonnyal összefüggésben az Önkormányzat felé fennálló tartozás összegét.

Határidő: 2009. szeptember 30.
Felelős: Polgármester
Végrehajtást végzi: Városépítési Iroda

30.) Budaörs, Szabadság út 24. sz. alatti, 2062 hrsz-ú ingatlan 546/2580 tulajdoni hányadának használatba adása

(Az előterjesztés a jegyzőkönyv 1/30. sz. melléklete)

Wittinghoff Tamás polgármester: az előterjesztés ismertetéseként elmondja, hogy itt megkereste az önkormányzatot a Budaörsi Görög Katolikus Egyházközség, és ezzel kapcsolatban készítettek egy előterjesztést. A TFVB 8 igen, a Pénzügyi Bizottság pedig 9 igen, 1 tartózkodással javasolta elfogadásra a Képviselő-testületnek (a jegyzőkönyv 2. sz. melléklete).

Dr. Kisfalvi Péter: ugyan mind a két bizottságnál elfogadta a javaslatot, de utána eszébe jutott az, hogy nem tudnának esetleg találni a környéken egy eleve raktár típusú helységet és ne egy lakást adjanak oda raktár céljára?

Wittinghoff Tamás polgármester: ezt a kritikát ő is megkapta, hogy olyat terjesztett elő, és jogosnak is tartja a kritikát, de az volt a probléma, hogy nem nagyon találtak olyat, ami nem lakás. Persze ennek lehet, hogy valóban ilyen módon nem lesz túl jó visszhangja, vagyis, hogy egy lakást adnak raktározási célra. Kérdezi a Városépítési Iroda vezetőjét, hogy pillanatnyilag tudnak-e olyan helységet biztosítani, ami közelebb van az előterjesztésben szereplő funkcióhoz?

Üveges Gábor irodavezető: tudomása szerint nem tudnak.

Wittinghoff Tamás polgármester: azt javasolja a Képviselő-testületnek, mert valóban jogos a kritika, hogy azzal a megkötéssel fogadják el, hogy amikor mégis alakul, vagy találnak olyan megoldást (mert tudják, hogy lakásra rengeteg igény van és sok problémájuk is van), tehát , ha úgy alakul, hogy tudnak találni olyan helységet,

ahol ez a lakás kiváltható, akkor ezt jelzik az Egyházközség felé, hogy akkor megpróbálják majd arra a szerződést átalakítani, vagy ilyen módon megkötni.

Ritter Imre: egyetért Polgármester úr által elmondottakkal és még hozzáteszi, hogy pont az előző napirend is igazolja, hogy nagyon nehezen lehet egy önkormányzati lakást felszabadítani, ha ott az önkormányzat valamilyen intézményfejlesztést kíván csinálni. Másfél éve próbálják az Esze Tamás utca mellett is azt a lakást felszabadítani. Azt gondolja, hogy nyilván olyan lakást, ami rövid, vagy középtávú intézményfejlesztés szempontjából nem jön szóba és úgymond szabad felhasználású lakás, azt nyilván lakáscélra kell hasznosítani. Azt, ami intézmény mellett van és előbb-utóbb egyébként is fel kell szabadítani, ott inkább meg lehet ezt csinálni. Azzal egyetért, hogy ahogy raktározási lehetősége van az önkormányzatnak, akkor ezt meg lehet változtatni.

Wittinghoff Tamás polgármester: felteszi szavazásra a határozati javaslatot, azzal a fenti kiegészítéssel, ha ez ellen senkinek nincs ellenvetése, hogy úgy kötik meg a szerződést, amennyiben találnak raktározásra alkalmas ingatlant, akkor annak megfelelően kötik meg a szerződést, melyet a Képviselő-testület 21 igen, 1 tartózkodó szavazattal elfogadott.

283/2009.(IX.30.) ÖKT sz.

határozat

Budaörs, Szabadság út 24. sz. alatti, 2062 hrsz-ú ingatlan 546/2580 tulajdoni hányadának használatba adása

1. Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete a Szabadság út 24. szám alatti, 2062 helyrajzi számú, „kivett lakóház és udvar és gazdasági épület 4 db” megnevezésű ingatlan Budaörs Város Önkormányzat tulajdonát képező 546/2580 tulajdoni hányadát nem lakás céljára hasznosítja.
2. Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete a Szabadság út 24. szám alatti, 2062 helyrajzi számú, „kivett lakóház és udvar és gazdasági épület 4 db” megnevezésű ingatlan Budaörs Város Önkormányzat tulajdonát képező 546/2580 tulajdoni hányadát közérdekű kötelezettségvállalás jogcímén, 1 éves határozott időtartamra térítésmentesen használatba adja a Budaörsi Görög Katolikus Egyházközség új paróchusa részére ingóságainak raktározása céljára.
3. Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete felhatalmazza a polgármestert a használati szerződés megkötésére, *azzal, hogy amennyiben találnak raktározásra alkalmas ingatlant, akkor annak megfelelően kötik meg a szerződést.*

Határidő:

2009. szeptember 30.

Felelős:

Polgármester

Végrehajtást végzi:

Városépítési Iroda

31.) Budaörs, Akácfa u. (Thököly u. – Liliom u. között) csatornázása

(Az előterjesztés a jegyzőkönyv 1/31. sz. melléklete)

Wittinghoff Tamás polgármester: Ismerteti a Településfejlesztési és Vagyongazdálkodási Bizottság, valamint a Pénzügyi Bizottság javaslatát. (a jegyzőkönyv 2. sz. melléklete).

Dr. Nagy Tamás (ügyrendi kérdésben): egy technikai kérdése lenne még az előző napirendi ponthoz kapcsolódóan. Kérdi, hogy térítésmentesen adták át? Feltételezi, hogy igen, mert nem szavaztak meg összeget, csak hogy ezt mégis csak pontosítsák.

Wittinghoff Tamás polgármester: térítésmentesen adták. Hozzáteszi, hogy ezt végig kell gondolni, mert nagyon nehéz az önkormányzatnak értékalapon ilyen döntéseket hozni, mert ha holnap megjelenik egy másik civil szervezet, amely azt mondja, hogy szintén közfeladatot lát el, szintén komoly közösségi érdekre hivatkozva, akkor nehéz helyzetben lesznek. Itt is érdemes lenne a képviselő-testületnek általános alapelvet megfogalmaznia, amely nem érték mentén, hanem egyértelmű és kiszámítható szabályok mentén hoz meg döntéseket, mert különben magyarázkodásba fog kényszerülni és az nem biztos, hogy helyes.

Wittinghoff Tamás polgármester: megállapítja, hogy a napirenddel kapcsolatban tartalmi észrevétel nincs, felteszi szavazásra a határozati javaslatot, amelyet a képviselő-testület 22 egyhangú igen szavazattal támogatott.

284/2009.(IX.30.) ÖKT sz.

határozat

Budaörs, Akácfa u. (Thököly u. – Liliom u. között) csatornázása

1. Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete az Akácfa utca (Thököly u. – Liliom u. között) csatornázás beruházást jóváhagyja, valamint erre a célra 4 MFt forrás biztosít a Budaörs Város Önkormányzat 2009. évi költségvetéséről szóló 2/2009. (II.17.) rendeletének 5. sz. mellékletében szereplő felhalmozási kiadások – II. Beruházások – 7. Szennyvízhálózat fejlesztése – 7.3. Pirosvirág köz szennyvízelvezetése soráról az 5. sz. mellékletében szereplő felhalmozási kiadások – II. Beruházások – 7. Szennyvízhálózat fejlesztése – 7.5 Akácfa utca (Thököly u. – Liliom u. között) csatornázása újonnan beépülő sorára történő átcsoportosítással.
2. Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete felkéri a polgármestert, a költségvetési rendelet módosításának kezdeményezésére.

Határidő: azonnal

Felelős: Polgármester

Végrehajtást végzi: Városépítési Iroda

32.) Budaörs, Virág utcában lévő 083/5 és 083/6 hrsz-ú ingatlanok egy részének térítésmentes használatba adása a Csíki Pihenőkert bővítése céljából

(Az előterjesztés a jegyzőkönyv 1/32. sz. melléklete)

Wittinghoff Tamás polgármester: Ismertette a Településfejlesztési és Vagyongazdálkodási Bizottság, valamint a Pénzügyi Bizottság javaslatát, amely ellentétes *(a jegyzőkönyv 2. sz. melléklete)*.

Felteszi szavazásra az eredeti előterjesztés szerinti határozati javaslatot, amelyet a képviselő-testület 11 igen, 1 nem, 10 tartózkodó szavazattal elutasított.

285/2009.(IX.30.) ÖKT sz.

határozat

Budaörs, Virág utcában lévő 083/5 és 083/6 hrsz-ú ingatlanok egy részének térítésmentes használatba adása a Csíki Pihenőkert bővítése céljából

Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete **elutasította** a Budaörs, Virág utcában lévő 083/5 és 083/6 hrsz-ú ingatlanok egy részének - a Csíki Pihenőkert bővítése céljából történő - térítésmentes használatba adására vonatkozó javaslatot.

33.) A Budaörsi Köztemető üzemeltetéséről szóló negyedéves tájékoztató (2009. április 1. – 2009. június 30.)

(Az előterjesztés a jegyzőkönyv 1/33. sz. melléklete)

Wittinghoff Tamás polgármester: Ismertette a Pénzügyi Bizottság javaslatát. *(a jegyzőkönyv 2. sz. melléklete)*.

Ritter Imre: két kérdést szeretne felvetni ezzel kapcsolatban: az egyik az, hogy az üzemeltetési költségeket és a bevételeket nézve riasztóan veszteséges az üzemeltetés. Az 1. negyedévben, ha jól emlékszik, 1.5 M Ft körüli veszteség volt, a 2. negyedévben már több mint 4 M Ft-os veszteség. A költségek közel 3x-a a bevételeknek. Kérte a hivatalt, hogy ezt át kellene beszélni, mert nyilván ez így hosszabb távon nem tud működni. A másik: a szerződésben az üzemeltető közel 30 MFt-os beruházási, felújítási munkák önerőből való elkészítését csinálta. Az 1. negyedévben erről nem volt erről beszámoló, a 2. negyedévben van egy szöveges rész, de sem összegszerűséget nem lehet megállapítani, sem pedig azt, hogy ezek nem beazonosíthatók a szerződés szerinti megnevezésekkel. Kérte azt, hogy a 3. negyedévben a szerződésnek megfelelő bontásban és konkrét összeggel kiegészítve legyen meg a beszámolóban, hogy össze lehessen hasonlítani, hogy 2008-ban illetve 2009-ben időarányosan ezekből a beruházásokból, felújításokból mi készült el.

Wittinghoff Tamás polgármester: teljesen jogos ez a felvetés, azonban a döntést nem érinti, csak figyelemfelhívás, tehát a tartalmát nem változtatja meg az előterjesztésnek. Ha ehhez kapcsolódóan más észrevétel nincs, akkor az eredeti javaslatról fog szavaztatni. A képviselő-testület az eredeti előterjesztés szerinti határozati javaslatot 22 egyhangú igen szavazattal fogadta el.

A Budaörsi Köztemető üzemeltetéséről szóló negyedéves tájékoztató (2009. április 1. – 2009. június 30.)

Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete elfogadja az előterjesztés mellékletét képező, Budaörsi Köztemető 2009. április 1. és 2009. június 30. közötti üzemeltetéséről szóló tájékoztatót.

Határidő: 2009. november 30.

Felelős: Polgármester

Végrehajtást végzi: Városépítési Iroda

34.) Trianon-emlékmű felállítása

(Az előterjesztés a jegyzőkönyv 1/34. sz. melléklete)

Wittinghoff Tamás polgármester: azt hiszi ez a napirend mérföldkő lesz a testület rendszerváltás utáni történetében és munkájában azért, mert olyan még nem volt a praxisukban, hogy egy párt által javasolt emlékműállítással kapcsolatban fogalmazzanak meg indítványokat. Olyan aztán különösen nem, ami tartalmában ennyi problémát, feszültséget, gondot és megoldandó kérdést mindenféle szempontból tartalmaz. Egészen meg van azon lepve, amit a bizottsági üléseken tapasztalt. Nem szeretne elébe menni a dolgoknak, bár úgy látja, hogy nincs hozzászóló, így kénytelen lesz elébe menni. Mindenesetre azt a kis rövid levélrészletet, amit az érintett bizottsági ülés után kapott valakitől, aki szerinte a magyar kultúráért többet tett bármelyiküknél, sőt azt is meri feltételezni, hogy összességben az összes jelenlévőnél is talán többet tett, de ez már lehet, hogy merész feltételezés... Mindenesetre a levélrészlet úgy szól: „...az is okozta a rosszkedvemet, hogy végig kellett ülnöm egy kulturálisnak alig nevezhető politikai vitát, igaz nagyon tanulságos volt a Trianon emlékmű tárgyalásakor, mintha Weimari Köztársaságból fasizálódó Németországról adtak volna kis emlékműsört a képviselőnk”. Azt hiszi, hogy érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy mit művelnek, és hová kezd esetleg egy olyan település, amely eddig semmi másról, mint a modernitásáról, a fejlődéséről, a fejlettségéről, a sokszínűségéről és a jövő felé tekintéséről volt híres. Most pedig egy olyan történelmi zsákutcába kezdik lavírozni magukat egy emlékművel kapcsolatban, amelynek a szimbolikája is észveszejtő, ha ez lesz a hír erről a településről, akkor sokáig fogják a köldöküket nézni. Természetesen mielőtt még bárki félreértené azt, amit az imént mondott, ami Trianonnal kapcsolatban a jelenleg határon túl élő magyarokat illeti, az azzal kapcsolatos problémát tökéletesen érti, de ha van valami, ami szempont lehet, az éppen az ő szempontjuk. Attól tart, hogy az előterjesztők ezt épp nem fogalmazták meg. Ha ezzel kapcsolatban beszélgettek volna olyanokkal, akiknek e miatt problémájuk adódhat, és még udvariasan fogalmaz, akkor vélhetően ilyen javaslatokat nem tennének, mert ez semmi másra nem jó, mint belföldön hangulatkeltésre, és Felvidéken, Kárpátalján, Vajdaságban vagy Erdélyben az olyan

indulatok szítására az ottani szélsőségesek részéről, amivel majd jókat lehet ütni az ott élő magyarokon. Ez biztosan nem lehet cél.

Kovács Ida Mária: az elhangzottak ellenére szeretné kérni képviselőtársait, hogy támogassák az alapkőletétel helyének a kijelölését. Neki megtiszteltetés volt és örömmel áll a képviselő-testület elé, mikor őt a Jobbik Magyarországért Mozgalom helyi szervezete megkereste. Azt gondolja, hogy Magyarországnak és nekik és az itt élőknek ez olyan történelmi esemény, ami megmásíthatatlan és eltörölhetetlen. Ma több ezren vannak Budaörsön, akik szeretnének ezen vagy a kerek évfordulón, vagy az évfordulók alkalmával néma főhajtással vagy anélkül tisztelni egy ilyen emlékmű mellett. Továbbá azt gondolja, hogy Budaörs, aki egyébként minden más hagyományt ápol, minden mást támogat, mégis megkockáztatja, ha azt mondja, hogy erkölcsi kötelessége lenne egy ilyen emlékművet felállítani Budaörsön. Az, hogy mindenből politikát csinálnak, vagy nem, ő egyáltalán nem egyetlen politikai pártnak a tagja, viszont tiszteletben tartja a történelmet, elfogadja mindenkinek a másként gondolkodó véleményét. Megerősíti polgármester urat abban, hogy a kizárólagos cél mindenféle hátsó szándék nélkül, hogy legyen egy ilyen emlékmű Budaörsön.

Wittinghoff Tamás polgármester: szeretné jelezni, hogy aki a történelmet tiszteletben tartja, az épp a történelem tisztelete okán ilyen javaslatot nem nagyon fogalmazhatna meg. Rövidesen fog a hozzászólás kapcsán egy rövidebb „történelemórát” tartani.

Dr. Kisfalvi Péter: azt ő is tudja, hogy Trianon egy drámai esemény volt az ország történetében, de hát volt még egy pár dráma, gondol a tatárjárásra, vagy a Csele pataki történetekre. Nem gondolná, hogy a mohácsi vésznek vagy a tatárjárásnak szobrot és emlékhelyet kellene Budaörsön állítani. Bár II. Lajos Csele patakba fulladásának az alapja megvan, mert a Csele patak itt csörgedez a Városháza mellett, tehát nagyon jó helyet is ki lehetne találni, de attól, hogy utána 150 évig török megszállás alatt volt az ország, nem gondolja, hogy ennek emlékhelyet kellene állítani. Ugyanezért nem gondolja, hogy egy Trianon emlékműnek is helye lenne Budaörsön.

Wittinghoff Tamás polgármester: többen csóválták a fejüket, és nemtetszésüknek adtak hangot, szóval valószínűleg, akik az előterjesztéssel kapcsolatban ennyire meggyőződötteen támogatók és fel vannak azon is háborodva, hogy ezzel kapcsolatban hozzászólások születnek, néhány kérdésre a figyelmet felhívva nincsenek a szimbolikájával tisztában azzal, hogy az előterjesztés mit tartalmaz, milyen tartalmat. Sánta Áron képviselő javaslata úgy szól, hogy: „*a Képviselő-testület a Jobbik Magyarországért Mozgalom Budaörsi Alapszervezete javaslatára Trianon-emlékművet állít a Jobbik Magyarországért Mozgalom Budaörsi Alapszervezete által melléklelt koncepció iránymutatásai alapján*”. Ha jól emlékszik, a koncepció egy fát a gyökereinél felfelé és egy nagy Magyarország térképet tartalmaz. Aki azt gondolja, hogy ezt ma Magyarországon meg lehet tenni, az nemcsak a történelmet nem ismeri, hanem nagyon sok minden mást sem, és amikor csóválják a fejüket a képviselők a történelemóra kapcsán, akkor ez semmi másról nem tanúskodik, mint hogy nem akarják a képviselők most sem, vélhetően eddig sem voltak tisztában azzal, hogy mindez mit jelent, mit szimbolizál. Ezért kénytelen erre vonatkozóan egy rövid tájékoztatót tartani, mert úgy gondolja, hogy nem egy demokratikus országban van

kötelezettsége egy adott településen egy polgármesternek, az éppen az, ahogyan ez az egész a magyar történelemben kialakult ez a Trianon komplexum és egyáltalán az, ami ide vezetett, hogy ilyen ábrándokat kergetve hányszor és milyen módon sikerült az országot végveszélybe sodorni tényleg ezen szándékok mentén, és ezáltal embereket nehéz helyzetbe hozni. Ezzel nagyon sokan nincsenek tisztában, mint sok minden mással sem.

Dr. Nagy Tamás (ügyrendi kérdésben): pontosítani szeretné, mert lehet, hogy az okozta Polgármester úrnál a félreértést, beszélgetett közben Sánta Áron képviselőtársával, hogy igazából az ő módosító indítványa az eredeti határozati javaslatként megfogalmazott határozati javaslatban szerepel. Tehát össze kellene a kettőt gyúrni, mert ez csak úgy működhet, ha ez a javaslat kap többséget mégpedig oly módon, hogy természetesen a képző és iparművészeti lektorátus szakvéleményének valamint a jogszabályok által előírt további engedélyek beszerzésével. Arra akar kilyukadni, hogy a koncepció iránymutatásai alapján, de természetesen a vonatkozó törvényes jogszabályok és egyéb előírások betartása mellett.

Wittinghoff Tamás polgármester: ha valaki azt mondja, hogy egy kacsát szeretne a főtérre állítani, azt arról lehet megismerni, hogy úgy megy, mint egy kacska, úgy néz ki, mint egy kacska és úgy hápog, mint egy kacska, ezért aztán az egy kacska. Ha azt mondják, hogy az iránymutatásuk az, hogy egy kacsát állítsanak a főtérre, akkor a lektorátus hozhatja azt, hogy abból egy liba legyen, de attól az még egy kacska lesz.

Dr. Nagy Tamás (ügyrendi kérdésben): azt gondolja, hogy Polgármester úr helyesebben tette volna, ha ludat vagy libát mond, mert rendszeresen szokta ezt használni.

Wittinghoff Tamás polgármester: teljesen mindegy, a saját retorikája szerint szeretne a jövőben is, de a képviselő úr útmutatását figyelembe veszi, de ha megengedi a saját szóhasználatát nem e szerint fogja alkalmazni.

Bíró Gyula: egyetértve a Polgármester úr által elmondottakkal, nem szeretné ezt még egyszer megismételni, úgy gondolja, hogy most a képviselő-testületnek inkább a gyakorlati résszel is kellene foglalkozni. A KMB ülésén valóban elhangzott ez a módosító javaslat, amit Sánta Áron képviselő mondott. Sőt szünetben arról is esett szó, bár nem az került a határozatba, hogy akkor ezt az emlékművet a képviselő-testület állítsa. Ebben az esetben – mondta, hogy szünetben elhangzott – a Pénzügyi Bizottsági ülésen, amikor szintén foglalkoztak vele, számára egyértelműen nem derült ki, hogy akkor ehhez az önkormányzatnak kell anyagi hozzájárulást adni vagy nem, mert úgy gondolja, hogy megint egészen más helyzetről van szó, bár Császárné Kollár Timea elmondta, hogy nem igénylik a támogatást. Úgy gondolja, hogy első döntésként mindenképpen azt kellene tisztába rakni, hogy ehhez a képviselő-testület anyagilag hozzá akar-e járulni, vagy nem akar hozzájárulni. Úgy gondolja, ha a képviselő-testület állítja ezt az emlékművet, akkor gondolja, ezen nem szerepelhet az, hogy ezt a Jobbik Magyarországért Budaörsi Alapszervezet állította, vagy javaslata alapján, vagy útmutatásai alapján. A másik részét a dolognak Nagy Tamás tulajdonképpen elmondta, hogy egy emlékműállításnak megvannak a törvényi feltételei, onnantól kezdve úgy gondolja, hogy a képviselő-testületnek csak a helyről kellene döntenie. Aztán nyilvánvalóan ez bekerül a lektorátus elé és lesz belőle

az, ami lesz. Úgy gondolja, hogy e mentén kellene előbb elkezdni a beszélgetést, hogy ki fizeti a révést, mert nem teljesen mindegy a dolog.

Wittinghoff Tamás polgármester: szerinte ennél többről is szó van. Szó van arról, hogy 2009. szeptember 30-án vajon Budaörsön az-e a legfontosabb probléma, hogy olyan közírók és általa nagyra tartott emberek álláspontja alapján is az ilyen jellegű emlékhelyek állításával olyan indulatokat generáljon vagy olyan indulatok generálása mellé álljon be, ami kárt okoz a határon túl élő magyarok számára. Aminek a történelmi alapjai egy abszurdumra épülnek, aminek a tartalma egyértelműen arra utal, hogy azok, akik ezt a legfontosabb feladatuknak tartják jelenleg fogalmuk nincs arról, hogy az a szimbolika, amit használni óhajtanak, mit jelent és mennyire nincs összhangban azzal, amit egyébként más területen mondanak. Ha már itt elhangzott az, hogy sokféle emlékhely van és Budaörs erről híres, igen, van kitelepítési emlékmű: itt van az országos is, itt van a II. világháborús emlékmű is, és itt van a német-magyar katonák áldozatainak az emlékhelye is. Egyik sem tartalmaz egy olyan elemet sem, amelyik nem a megemlékezés és nem a főhajtás, figyelemfelhívás része lenne, és aki bárki másban, bármilyen más rosszérzést kelthetne. Trianon pedig minden elemében, ahogy itt ez az előterjesztés ezzel foglalkozik feszültséget, indulatot, érzelmet a másik oldalon, indulatot az egyik oldalon és teljesen rossz eszközrendszerrel alkalmaz, és ha egyébként már abból indulnak ki, hogy itt egyébként nemzetiségeknek a gyalázatos elűzésére vonatkozóan van emlékhely. Ha van valami, ami éppen a nemzetiségi politikából vezethető le, és ami miatt egy hihetetlen nagy hiba, akkor szerinte pont azoknak, akik számára az ilyen kérdések fontosak, kellene tiltakozniuk az ellen, hogy ilyen tartalmú emlékmű akár csak szóba kerülhessen. Szomorúnak azt tartja egyébként, látja a jobboldalon nem nagyon vannak olyanok, akik ezt az általuk is vélhetően tudott - nem feltételezi, hogy mindenki részéről tájékozatlanságról volna szó – kérdést nem fogják támogatni, nehogy már a Jobbik magyarabbnak tűnjék náluk. Pedig nem az az igazi magyar, aki egy ilyen kérdésben pozitívan szavaz, hanem az, aki világosan tudja, hogy ezzel nagyon sok határon túl élő magyar honfitársuknak bajt okoznak. Egyébként pedig önmagában, tartalmában is tarthatatlan az emlékműre letett koncepció.

Sánta Áron: többször elhangzott a módosító indítványa, és az, hogy ez mennyiben nem fedi azt, amit a Polgármester úr beszélt. Hát éppen arra irányult a KMB-n elhangzott módosító indítványa, hogy ez az emlékmű felállítása ne egy politikai kérdés legyen. Akik ott voltak, pontosan tudják, hogy mit mondott el, azt mondta, hogy nem szerencsés, ha egy politikai párt állítat vagy kéri az emlékmű felállítását Budaörsön. Ezért született részéről az a módosító indítvány, hogy ezt az emlékművet Budaörs Város Önkormányzata állítsa. Egyébként valóban letagadhatatlan tényként ezzel a kéréssel a Jobbik Magyarországért Mozgalom kereste meg a képviselő asszonyt, tehát nyilván a Jobbik Magyarországért Mozgalom javaslatára, hiszen ők tették ezt a javaslatot. Ezt vagy akarják tagadni, vagy nem, ez így történt, ez tény. Ez alapján annyit mondott csak, hogy az emlékmű felállítását a Jobbik Magyarországért Mozgalom javaslatára az önkormányzat, mint önkormányzat tegye meg. Magyarul az önkormányzat állítsa az emlékművet, az hogy ki írta az első levelet, hozhatnak példákat arra, hogy milyen emlékművekből állnak Trianon békediktátum emlékére, nem hiszi, hogy az, amit Polgármester úr történelmi abszurdumnak nevezett, az helytálló. Kéri Polgármester urat, hogy magyarázza meg, mi az abszurdum, mert ő még olyat nem hallott, hogy valaki

Trianont történelmi abszurdumnak nevezze, de az biztos, hogy a történelem a legszerencsétlenebb és legtragikusabb pillanata, de hogy Polgármester úr ebben a vitában hogy tudja úgy belekeverni, hogy az történelmi abszurdum, hogy a jobboldal akar állítani ilyen emlékművet. Azt nem teljesen érti, de majd erre is választ kapnak. Egyébként az is szerencsés lenne, ha Polgármester úr idéz valakitől, akkor annak a nevét is megmondaná, hogy tudják, kitől idéz, mert az lehet a Matyi néni kismacskájának az idézete is. Ha idéz valakit, akkor elmondja, kitől.

Wittinghoff Tamás polgármester: akkor most képviselő úrtól idéz:

Sánta Áron (a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője): *„Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete a Jobbik Magyarországért Mozgalom Budaörsi Alapszervezete javaslatára Trianon emlékművet állít a Jobbik Magyarországért Mozgalom Budaörsi Alapszervezete által mellékelt koncepció iránymutatásai alapján.”*

Ezt a módosító indítványt a képviselő úr javaslatára a KMB fogadta el az emlékeztető szerint. Ez így van vagy nem így van? Érti, akkor a többi számára érdektelen. Tehát akkor nem idézett hibásan. Amit meg hozzá szeretne tenni, az természetesen számára olyan esetben egyáltalán nem meglepő, hogy augusztus 20-i ünnepségen azt látta, hogy felelős egyházi vezetők nagy Magyarország térképpel szimbolizálva az egyik járművükön Árpád sávós zászlókkal flangálnak az ünnepség előtt és után. Őszintén szólva ezt természetesen elkeserítőnek és döbbenetesnek tartja, de ezek után az, hogy képviselő úr ezen az állásponton van, egyáltalán nem meglepő. Akitől pedig idézett, aki ezt az egész Trianon komplexumot és ezt az egész történetet... nyilván képviselő úr a bizottsági üléssel kapcsolatos idézetre gondol, hogy valaki miért fogalmaz meg, nos meg fogja kérni az illetőt, hogy járuljon hozzá, hogy az általa leírtakkal kapcsolatban elmondhassa, hogy kiről van szó. Nem él olyan eszközzel, amit képviselő úr feltételez, nyilván képviselő úr magából indul ki ilyenkor: soha nem idéz olyat, ami nem felel meg a valóságnak. Ugyanakkor nem fogja addig a nevét megnevezni az illetőnek, ameddig ezt vele nem egyeztetette, de a tartalma szerinte elgondolkodtató. Ezen lehet mosolyogni, az összes többi idézet pedig ami a trianoni magyarországi érzületet illeti, egy bizonyos - nem tudja képviselő úr által ismert-e – de mindenesetre a képviselő úrral szövetségben lévők vezetői közül sokan jártak abba a kollégiumba, amelyik ezt a nevet felvette, és akinek Bibó István nem megfelelő hivatkozás, azt csak sajnálni tudja, számára a magyar demokratikus hagyományok és a magyar demokratikus rend egyik meghatározó alakja és majd fog tőle néhány dolgot idézni. Az a helyzet, történelemismeretből úgy tűnik, hogy van mit pótolniuk. Hát ezt fogja megtenni majd hamarosan.

Kovács Ida Mária: kezdjek az elején: ez az előterjesztés és a kérvény nem Kovács Ida Mária képviselő asszony részére szólt, hanem a Képviselő-testület egészének lett címezve. A másik: nem pénzről beszélnek, hanem az alapkőletétel helyszínéről. Az előterjesztés úgy szól, hogy az alapkőletételhez állítandó emlékmű helyszínét jelöljék meg. A Polgármester urat nem akarja bántani, mert mint magánember, egyébként szereti. Az, hogy másként gondolkodnak, az teljesen nyilvánvaló. Polgármester úr országjáró ember, nyilván tudja, hogy Magyarországon több száz településen van és létezik és több száz településen fog ezután is. Nem ő lesz a 101., ahol ilyen előterjesztések mennek. Vagy az önkormányzat állítja ezeket az emlékműveket, de sehol nem ütközött ilyen ellenállásba. Szintén politika, hogy a határon túl élő magyarok ellen tesznek-e vagy nem. A Jobbik Magyarországért

Mozgalom Budaörsi Alapszervezete kizárólag azt szeretné, alapvető célja és szándéka, hogy Budaörsön egy ilyen emlékhely, egy ilyen emlékmű legyen. Most mondja, hogy több ezer ember van, aki szeretné tiszteletét tenni az ilyen jövőnek építendő emlékmű előtt. Ezáltal, ahogy a Polgármester úr nyilatkozik és a túloldalon lévő képviselőtársai nyilatkoznak, soha Magyarországon nem lesz semmiféle együttélés, semmiféle megbékélés. Mindig mindenhol a hátsó szándékot, a rosszindulatot feltételezik. Még egyszer hangsúlyozottan kéri az összes képviselőtársát, hogy a helyszínnel kapcsolatosan, az alapkőletétel helyszínéhez a már megjelölt helyszínéhez hozzájárulni szíveskedjenek.

Dr. Ritter Gergely: nagyon rossz most itt ülni. Baromi rosszul érzi magát, hogy itt kell ülnie. Azt gondolja, talán nem ártana néhány történelemórát venni mindannyiuknak. Egész egyszerűen csak annyit javasol, hogy aki szeret korán kelni, 6-kor kapcsolja be a TV-t és úgy látja, hogy megváltozott a MTV1 műsorpolitikája, és a Kárpát Expressz néven van 6 órától vagy 6:30-tól, azt szokta nézni. Nagy örömmel látja, hogy a környező országokban, ahol az elszakított magyarországi részek vannak és ahol a környező országokban lakó magyarok élnek, nagyon sok minden történik az utóbbi időben. Ma például a csángókról volt szó, a délvidéki magyarok helyzetéről volt szó, ahol egyre többet tesznek a békés együttélésért. A csángóknál például 21 településen nyílt új magyarnyelvű iskola, az UNICEF támogatásával most próbálnak egy olyan programot, amely a szerb-magyar megbékélést a gyerekek szintjén már próbálja. Ugyanakkor azt kell látni, hogy Magyarországon és ezt nem lehet elválasztani, és nem lehet azt mondani, hogy ez nem politika, dehogynem politika! Onnantól politika már, hogy egy párt indította ezt az egészet. Az egész Trianon komplexust is ha történelmileg nézi valaki, akkor azt nem lehet a politikától elvonatkoztatni, ez egy butaság. Az egész történelemben számtalan olyan esemény volt, mint Trianon, csak Trianon közelebb van. Volt itt a 3 részre szakadt Magyarország, amikor Zápolya elfelejtett véletlenül odamenni a csata színhelyére, mert éppen más hatalmi elképzelései voltak. Gyakorlatilag neki az egész az a baja, hogy egy-egy ilyen emlékmű, vagy az emlékműállítással felszított indulat semmi mást nem szolgál, mint ugyanannak a politikának a folytatását, amit annak idején az a néhány nagyon ostoba, nagyon szűklátókörű, nagyon gonosz politikus kezdett, akik Trianont egyáltalán létrehozták. Lehet név szerint említeni több olyan politikust, aki akkor ott volt döntési helyzetben és nagyon jól tudták, hogy a döntésük semmi másra nem jó, mint egy újabb agressziónak a gerjesztése, aminek a II. világháború lett a teljesen közvetlen folytatása. Nem kell ehhez történészek lenni, csak olvasni kell a történelem tárgyú könyveket. Pontosan ugyanennek a szemléletnek a továbbvivője és ugyanennek a szemléletnek a gerjesztője az a társaság, amelyik azt gondolja, hogy egy ilyen emlékmű állításával nem politikai eszközöket fog támogatni. Igenis azt. Azt gondolja, nem azon kellene tárgyalniuk, hol legyen az emlékmű, hanem egyáltalán ilyen emlékműre nincs szükség.

Dr. Molnár Gábor: ha már az emlékműveknél tartanak és az emlékmű léte vagy nem léte a kérdés, a jövőre nézve ő is egy rövid idézetet szeretne mondani: azt vegye mindenki tudomásul, hogy aki szelet vet, vihart arat. Gondolja, hogy ennek nagyobb, nem azt mondja, hogy beláthatatlan, más következményei is van, nemcsak az, hogy Budaörsön épül egy Trianon emlékmű.

Dr. Nagy Tamás: kicsit furcsán érzi magát. Azon gondolkodott, hogy nagyon sok dologban egyetértenek a téma kapcsán és homlokegyenest ellentétes

következtetésre jutnak. Azt gondolja, hogy a jó és rossz dolgokra, amelyek a nemzet életében sorsfordítóak voltak, arra szokás emlékezni. Ebben szerinte egyetért mindenki. Az is tény, hogy ez egy történelmi esemény volt a Trianoni békediktátum. Egyébként meg Kisfalvi Péternek mondja, hogy a tatárjárásnak és a mohácsi vésznek is van Magyarországon emlékműve. Budaörsön a muhi csatának és a mohácsi vésznek, azért ez egy érdekes felvetés... ha képviselő úr gondolja, készítsen rá előterjesztést, és a szakbizottság bizonyára meg fogja fontolni. Azon gondolkodott, ahogy itt hallgatta a beszélgetést, hogy azt mondják a képviselők, hogy egy emlékmű állítása és egy emlékmű félelemkeltő? Ide jutott az ország, hogy vannak, akik azt mondják, hogy egy vitathatatlan történelmi ténynek, ami az egész ország szempontjából borzasztó káros volt és az az abszurd, hogy még ebben is egyetértenek, annak az állítása félelmet kelt az emberekben? Azt gondolja, hogy ez már egy olyan abszurd túlzás, amit minősíteni is nehéz. Lehetséges, hogy a közbeszédben és a társadalomban is vannak bizonyos feszültségek Trianonhoz kapcsolódóan. Erre az egyetlen megoldás pontosan az lenne, hogy beindulhasson a témában egy józan párbeszéd, hogy a társadalom fel tudja dolgozni ezt az egész témakört. Ugyanis mindenhol, normális demokráciában ez így szokás. Csak arról lehet beszélni, ahol nem az elhallgatás uralkodik a témában. Márpedig ha azt mondják egy emlékműre, hogy félelemkeltő, akkor az mégiscsak egyfajta elhallgatása ennek az eseménynek. Nem is érti, hogy ezzel mi lehet a cél, hiszen ez pontosan a probléma konzerválására törekszik, ha ezt elfogadják, hogy Trianon megítélésével kapcsolatban van a társadalomban egyfajta feszültség vagy akár a közbeszédben. Azt gondolja, hogy ez az emlékmű ebbe az irányba tudna elvinni, tehát a helyes irányba a dolgokat, hogy ez a feszültség, ez az indulat, ha van ilyen, akkor az megszűnjön. Ezért kéri mindenkinek a támogatását abban, hogy természetesen a jogszabály alkotta kereteken belül az önkormányzat állítson a témában emlékművet.

Wittinghoff Tamás polgármester: amennyiben őszinte és igaz lenne, amit képviselő úr mondott, már pedig azt feltételezi, akkor a javaslatnak annak kellene lennie, hogy tartsanak egy konferenciát Trianonról annak érdekében, hogy az ezzel kapcsolatos kérdéseket, félreértéseket és történelmi részleteket tisztázzák. Készséggel hívja meg erre Romsics Ignácot, nem Sándort, hanem Ignácot, különbség az, hogy az egyik budaörsi, a másik nem, aki a témában nagyon komoly és számára mértékadó anyagot írt le. Abban is tökéletesen egyetértenek, hogy Trianon egy olyan kérdés, amit nem lehet megkerülni, amiről beszélni kell. Az már viszont megint csak szándékos vagy nem szándékos félremagyarázás, hogy amikor a félelemkeltésről beszélnek, a Trianon kérdésének a megvitatásával kapcsolatosan említi ezt. Ha van ember, aki erről szívesen és bármikor nyíltan vitatkozik, akár képviselő úrral, akár mással, már arról is, hogy mi vezetett Trianonhoz, mi történt Trianonnal és egyébként a két világháború közötti időszakban ez milyen dolgokat okozott és aztán úgy tűnik, hogy mára hogyan sikerül ezt ismét az asztalra tenni, két különböző dolog. Nincs ember szerinte, aki ne mondaná azt, hogy az a nemzet szempontjából – bár nem szeret ilyen nagy szavakat használni – de valóban tragédia, hogy olyan területrészek is elkerültek az országtól, ahol magyarok laknak. A probléma az ott van, ha azt a nagy Magyarországot – és akkor mutatja, hogy néz ki – a monarchia idejében a koronához tartozó területrészek, és a térképre az van ráírva, hogy „ethnografischer Lander der Ungarischer Krone”, tehát a magyar királyi korona területeihez tartozó etnikumoknak a feltüntetését tartalmazza. Nem ezt kérte a kollegáktól, hogy osszák ki, ennél egy egyszerűbbet: hogy ilyen jellegű közigazgatási

határokkal látható térkép. A probléma ott van, ha ezt a térképet vagy jelképet rengetegen használják manapság is. Sólyom Lászlót szívesen idézné e tekintetben. Sólyom László egyébként nem azon politikusok közé tartozik, akiket ő olyan nagyon komoly mértékben....(közbeszólás)...Köszöni szépen, tehát nem azok közé tartozik, akikkel minden tekintetben mindig egyetért. (Nagy Tamás közben idejött és nyilván mikor hozzászól, ő is oda fog menni hozzá és közli vele, hogy mindig 5-ös volt földrajzból) Gratulál hozzá képviselő úr! Tehát akkor képviselő úr kívülről tudja, hogy ez így van. Akkor annál szomorúbb a dolog, mert akkor pontosan fogja tudni képviselő úr, hogy mi az, ami félelmet és problémát gerjeszthet. Feltételezi, amikor elfogadták a javaslatot, miszerint testvértelepülés legyen egy horvátországi település, akkor azt is végiggondolta a jobboldal, mikor ezt gondolja, hogy meglátogatják ezt az emlékművet sétálva Budaörsön horvátországi barátai, akkor borzasztó boldogok lesznek tőle, hogy egy olyan térképet látnak, ahol az ő kis országuk is rendesen benne van. Ha erre a térképre ránéznek, akkor ebből semmi más nem látszik, mint az egykori, a monarchiához területen a magyar ajkú, magyar nyelvű lakosság kisebbségben volt. Ha megnézik ezt a térképet, akkor azt fogják látni rajta, hogy a monarchia idejében – nagyon erősen hangsúlyozza – a magyar lakta területek ezek voltak, természetesen itt is, Erdélyben van egy jelentős magyar ajkú lakosság, ami ugyan valóban problémát okoz, mert közöttük nagyon nagy többségben román lakosok vannak. A felvidék fölött, a mai Szlovákiában szlovákok, lent szerbek, és itt pedig horvátok. Éppen azért mondta azt, nem ő mondja, a köztársasági elnökkel vitatkoznak, ahhoz, hogy a jövőt megtervezhessék, hogy a nemzetiségi kérdésekhez egyáltalán hozzászólhassanak, tudniuk kellene a történelmüket is. Amikor Nagy-Magyarország matricát lát egy autón, kedve lenne a tulajdonosától megkérdezni, tudja-e milyenek voltak az etnikai viszonyok 1918 előtt? Inkább a Teleki-féle – Teleki nem volt sem liberális, sem baloldali – nemzetiségi térképet tenné ki vagy akármelyik Bécsben vagy Prágában kiadott korabeli térképet, akkor tudná, hogy már 1848 előtt román többség volt Erdélyben, hol húzódtott a szlovák-magyar nyelvhatár. Ezt nem ő mondja, hanem a köztársasági elnök, akit Sólyom Lászlónak hívnak. Akkor most már nem ígéret, hanem néhány mondatot szeretne elmondani arról, hogy a történelem hogyan alakult. Bizonyára emlékeznek a képviselők, 1848-49 forradalom és szabadságharc kudarc nemcsak abban állt, hogy a valódi, vagy azok, akikkel leginkább vívták a harcukat, többségbe kerültek, vagy kikben találtak szövetségeseket, hanem az igen elhibázott nemzetiségi politika, ahol is a szlovák, a szerb és a román önállósulási szándékokat egyáltalán nem vették figyelembe, aztán ez vezetett szépen lassan egészen pontosan a Trianon komplexumhoz, vagyis a '18-as összeomláshoz, amikor már világos volt, hogy ezeket a területrészeket a korona országának nem lehet Magyarország részeiként megtartani. Vagyis az, hogy a horvát, a szlovák, a szerb, a szlovák, a román lakta területek nem tartozhatnak Magyarországhoz, ez mindenki számára evidens volt. A probléma az, hogy ez a felszámolás olyan hebehurgya módon történt meg, hogy Magyarországtól nemcsak más nyelvű területeket, hanem ráadásul meglehetősen bőven adagolva magyar nyelvű területeket is elcsatoltak. Ennek a következménye egyrészt az volt, hogy Magyarországon sorozatos belpolitikai problémák adódtak, melyek végül is a legsötétebb reakciót juttatták hatalomra. Ennek a következtében alakult ki az a Nagy-Magyarország iránti ábrándkép, amiből az fakadt, hogy Európának súlyos adósságai vannak a magyarsággal szemben és aztán 1938-tól, mikor a lehetőség adódott, tovább kergetve ezt az ábrándképet, vezetett egyenes úton a 1944. évi katasztrófa felé, amikor már végleg kiderült, hogy ezek az ábrándok nem kergethetőek tovább. Természetesen zavaros filozófiák, hazug propagandák, reakciós érdekek együttesen

vezettek arra, hogy ez a nemzet ilyen helyzetbe került és egyébként az is egy nagyon komoly tanulság, hogy a közép-kelet-európai országok, az újonnan alakult országokban miért lehetett ilyen helyzet, miért alakulhatott ki az, mert egyébként azt mindenki pontosan tudja, hogy kiegyensúlyozott lélekről a féligazságok és a hazug propagandák lepattannak. A kérdés az, hogy mit tette Közép- és Kelet-Európa népeit kiegyensúlyozatlanná? Persze számára a kérdés az 2009-ben, hogyan tudnak oda jutni, hogy nem látják világosan azt, hogy ugyanennek az uszályába kezdenek kerülni? Nagyon furcsa politikai jellemdeformálódás alakult ki itt a közép-kelet európai országokban, amit nagyjából úgy lehet összefoglalni, mint hogy egyfajta nemzeti materializmus alakult ki, ami távoli deformációja a marxizmus szociális materializmusának. Nem vették észre ezek az újonnan alakult nemzetek, hogy a modern nyugat-európai nemzeteknek teljesítményének a nagysága éppen abban áll, hogy magától értetődő nyugalommal élnek nemzeti érdeküket anélkül, hogy mint nemzet mindenáron felmutatni akarnának valamit. Hozzáteszi képviselő úr kérdésére, a német, francia és az egyéb viták rendezésében baromira igaza van képviselő úrnak, a párbeszéd nagyon fontos. Sehol nem látott még sem francia területen, sem német területen olyan térképeket kirakva emlékműveken, ami a jelenlegi határokat kialakította vagy a korábbi ellentétek alapjául szolgáló területvitákat, amelyek olyanokat tartalmaznának ezen az emlékművön, ahol az adott országhoz tartozónak tekintenék a másik ország területén lévő területrészeket. Egyébként az is egy nagyon izgalmas dolog, hogyan alakult a két világháború között a közép- és a kelet-európai népek külpolitikája. Semmiféle elvek, semmiféle tárgyi érdekek, kizárólag területi vitákról szóló külpolitikát folytattak, és ezek vezettek egyébként azokhoz a tragédiákhoz. Magyarország egyébként Bulgáriával közösen nagyon szilárdan elhatározta azt, hogy nem kerül kétszer, tehát még egyszer nem kerül a rossz oldalra, de a döntő pillanatban mégis belecsúsztak a németek háborújába. Hozzáteve és lezárva a történelemórát, mindenkinek elküldte ezt a második térképet, érdemes tanulmányozni. Természetesen ő is azt gondolja, hogy nagyon szomorú az, hogy ezeken a területeken és ahogy a trianoni békeszerződés kapcsán ez alakult ki, hogy határon túlra rekedtek ezen a területen élő magyarok, de aki azt gondolja, hogy a monarchia idejében lévő határokat kell ma siratni, az pontosan abba a hibába esik, amelyeket az imént elmondott. Egyébként a párizsi békeszerződés kapcsán egy idézet, Romsics Ignác Trianon c. könyvéből: „a párizsi békeszerződés Magyarországon és a magyar kisebbségek körében természetesen senki részéről nem váltott ki lelkesedést, ám olyan elkeseredést és hisztériát sem, mint 1920-ban a trianoni békeszerződés. A magyar társadalom nemzeti kérdésre érzékeny része ekkortól kezdve tudomásul kezdte venni és kezdett beletörődni abba, hogy a trianoni határok minden jel szerint véglegesek”. Bibó István a magyar politikai gondolkodás kiemelkedő alakja, csak azért mondja, mert tőle idézett sokat, hogy nehogy őt is valami vád érje, ezek után helyezkedett arra az álláspontra: „hogy a trianoni határokat mind fizikailag, mind lelkileg elfogadva a magyarság a továbbiakban csak két dolgot tehet: a kölcsönös és feneketlen gyűlölködés örvényeit elkerülve példát ad a kis népek közötti lojalitásra és mértéktartásra, ugyanakkor felelősséget érez a határon túli magyarság sorsával szemben”. Nem tudja, hogy ezeknek a szavaknak a súlyát mindenki pontosan érti-e, de ez pontosan azt jelenti, hogy egy ilyen emlékművel a homlokegyenest az ellenkezőjét teszik. Ezzel egyidejűleg mások is hasonló véleményt alakítottak ki, ezek közül legnagyobb jelentősége a két világháború közötti történész-ideológus Szegfű Gyula pálfordulása volt, aki addigi revizionizmusát feladva helyezkedett arra az álláspontra, hogy ezek után pedig egyszer s mindenkorra el kell némulnia minden revíziós törekvésnek és

propagandának. És hogy a szomszédos államokkal szemben Magyarországnak a továbbiakban csak egyetlen kívánsága lehet: a náluk lakó magyarok állampolgársági jogainak tisztességes megadása és az emberies bánásmód velük. Szóval még egyszer elmondja és nagyon hangsúlyosan: számára mind Bibónak, mind Szegfű Gyulának, mind az összes jelenlegi idézett részletnek az a tanulsága, hogy akik olyan jelképrendszert használnak a magyarországi radikálisan szélsőséges erők javaslatára, ami a Magyarországon kívül lévő radikálisan szélsőséges erőknek indokot adhatnak arra, hogy lám-lám Magyarországon megint és még mindig és újra... Ha bárki egy kicsit is bizonytalan lenne, annak azért természetesen érdemes arra is figyelemmel lennie, hogy mit mondott szó szerint az Európai Parlamentbe jutáskor a Jobbik Magyarországért Mozgalom (aki nyilván csak jót és békét akar) azonnal a választásokat követően: nem barátkozni és ilyen okok miatt mennek az Európai Parlamentbe, hanem azért, hogy a trianoni határokat megváltoztassák. Nem szó szerint idézett, de ha kell, megkeresi az idézetet. Tehát akiben bármifajta kétség van azzal szemben, hogy mik a szándékok és természetesen ez hová vezethet ez az egész történet, azoknak mindezt a figyelmébe ajánlja. És azt kéri a Szlovákiában lévő Kisújfalu magyarlakta település érdekében, beszélt Kis Róberttel, beszéljen a jobboldal is vele, beszéljenek a feleségével, aki helyi lelkész, hogy mit gondolnak egy ilyen kérdésről. Nem tudja, megtették-e ezt a képviselő urak. Nem tudja, hogy mielőtt ezt állították, végiggondolták-e, beszélgettek-e vele arról, hogyan érezték magukat, amikor ez a vita kialakult a köztársasági elnök látogatása, kitiltása körüli örületes színjáték és borzalom környékén mindkét részről. Hogyan élték meg és milyen muníciót ad az ottani nacionalistáknak? Ez milyen életkörülményeket eredményez az ott élő magyarok számára? Kérde, belegondoltak-e mindezekbe a jobboldali képviselők? Ha belegondoltak, akkor felelősséggel merik-e azt állítani, hogy egy ilyen emlékmű a megbékélés, a párbeszéd és a népek közötti barátságához vezet?

Dr. Vándor András: úgy gondolja, sok minden elhangzott itt a trianoni emlékművel kapcsolatban. Abban biztos, hogy mindannyiuknak igaza lehet, hogy a saját történelmükre emlékezni kell. Azért emlékezzenek arra, hogy az elmúlt időszakban, az elmúlt 10-15 évben Budaörsön igen sok emlékművet vagy emlékmű jellegű létesítményt állítottak, vagy hoztak létre méghozzá majdnem mindig – vagy ha végig nézte a sort, a Hunyadié, a Rákóczié, a Kossuth-emlékmű, a Bercsényi Zsuzsanna, a Kőhegyi kereszt, a Kálvária, a szovjet katonai temető áthelyezése – testületi közmegegyezéssel hozták létre. Úgy gondolja, ha emlékművet akarnak csinálni, akkor ez ügyben közmegegyezés kell, nem szabad olyan emlékművet létrehozni, ami az emberekben félelmet, vagy ellenérzést vált ki. Azért mondaná, hogy meg kellene ezt gondolni. Hozzáteszi, hogy a meggondolás arra is vonatkozik, hogy van nekik Budaörsön olyan emlékművük, amit közösen állítottak, vagy hoztak létre, de az elmúlt 3-5 évben soha senki meg nem koszorúzta nagy tisztelettel az első világháborús emlékművet, a Hunyadi emlékművet, az újonnan létesített Rákóczi emlékművet. Vagy legalább is nem emlékszik, hogy összejöttek volna tisztességgel megemlékezni azért, amiért ezek az emlékművek voltak. Úgy gondolja, hogy ez ügyben, amíg le nem tisztul olyan mértékig, hogy közösen meg tudnak egyezni valamilyen új emlékmű létrehozásában, addig tisztelettel kéri azt, aki úgy döntött, hogy ezt meg szeretné szavazni: ne szavazzák meg, ne hozzanak létre ilyen emlékművet. A politikai tartalmáról elég sok minden elhangzott, úgy gondolja, hogy ahhoz nincs különösebb hozzáfűznivalója. Elmondta, hogy eztán is és eddig is el fogja mondani, nem szeretne Budaörsön Trianon-emlékművet látni és semmilyen körülmények között nem is fogja megszavazni.

Török István: mindenképp meg fogja szavazni az emlékművet. Nagyon sok mindennel egyetért abban, amit a Polgármester úr elmondott, kaptak egy kis történelemórát, kicsit talán itt-ott hiányosan, a Trianonhoz vezető okok kapcsán neki lett volna pár kiegészítése ehhez. Úgy érzi, hogy egy kicsit fordítva ülnek a lovon. Magyarországon 10 milliónyian mind magyarok, és nekik anyaországi magyaroknak kötelességük, hogy emlékezzenek Trianonra. Nem várhatják el értelemszerűen Erdélyben vagy Szlovákiában azt, hogy ott állami szinten arról emlékezzenek, hogy egyszer valamikor elrabolták egy ország területének 2/3-át. A magyarok számára ez ezt kell, hogy jelentse. Teljesen egyet tudna érteni Polgármester úr gondolataival, miszerint ez felszíthat ellentéteket a határon túli területeken, ha például a Felvidék visszatért c. címszó alatt állítanának emlékműveket. Úgy gondolja, hogy amennyiben ez az emlékmű megalapításra kerül, Trianon tragédiájára emlékeznek és nem arra, hogy utána revizionista törekvések voltak, megpróbálkoztak azzal, hogy a területek egy részét visszaszerezzék. Az emlékezés jogát Magyarországon, akik fontosnak érzik, azoknak az embereknek is biztosítani kell. A másik gondolata és szeretné ezt Polgármester úr figyelmébe ajánlani: van egy nagyon kitűnő tanulmány Trianon kapcsán, ez 2007. évben jelent meg az Élet és Irodalom c. lapban, Vásárhelyi Mária történésznek a munkája. A tanulmány, azt leszámítva, hogy elemzi azt is, hogy Magyarországon jelenleg a jobb és baloldal hogy viszonyul ehhez a kérdéskörhöz. Az egyik jelentősen túlértékeli, a másik legalább olyan jelentősen alulértékeli, számadatokkal bizonyítja azt, hogy mennyire sok téves információ, gondolat van az emberek fejében. Mennyire nagy az ismerethiány. Elhangzott az, ha tartanának egy konferenciát – ez is egy támogatható ötlet lenne – és maga az emlékezésnek a puszta ténye, az hogy biztosítanak rá lehetőséget, hogy esetleg iskolák, iskolások tudatába is bekerülhet ez. Nem revizionizmussal, nem azzal, hogy bosszút vagy haragot, vagy esetleg más nemzetiségek ellen hangoljon, hanem az elmúlt 40 évnek a tudáshiányát. Hiszen volt olyan időszak 1945 után, mikor szóba hozni nem lehetett ezt a kérdést. Ha valaki szóba hozta, azonnal megkapta az irredenta, sovinizta, fasiszta, revizionista címkét. Ez az ismerethiány valóban a mai napig látszik, pontosan ez a tanulmány is igazolja. Ha Trianonra emlékeznek, nem pedig a területek visszacsatolására, akkor nem hiszi, hogy ezzel indulatokat gerjesztenek. Azt, hogy ezt a....

Wittinghoff Tamás polgármester: bocsánat, hogy kérdezzen bele. Képviselő úr szerint nem lehet rajta Nagy-Magyarország térkép?

Török István: a történelmi Magyarország, amit Polgármester úr említett, abban az időszakban nagyon módosultak voltak a nemzetiségi arányok. Azokon a területeken, amiket elveszítettek, nagyrészt sajnos már nem magyarok laktak, de ezzel együtt, ha most megnézik egy....

Wittinghoff Tamás polgármester: bocsánat, mikor laktak magyarok azokon a részeken?

Török István: hogy fejezze be a gondolatmenetét. Ha most megnézik, az erőszakos románosítás, szlovákosítás, mikor Erdélybe áttelepítettek nagyon sok román, vagy országon belül átrendeztek nemzetiségi arányokat, hiszen ez megtörtént, ezeket tények bizonyítják. Ma már valóban ezek az arányok még rosszabbak. Közvetlenül

Trianon után ennyire nem volt rossz, illetve nagyon sok olyan terület is elcsatolásra került, ahol tömbmagyarság volt.

Wittinghoff Tamás polgármester: ne haragudjon képviselő úr, visszaadta dr. Nagy Tamás (aki jeles volt történelemből) azt a térképet, amelyen az Osztrák-Magyar Monarchia népei láthatóak. Mikor lakott szerb területen magyarság, a Vajdaságot leszámítva? Mikor lakott horvát területen magyar ajkú lakosság akkor, amikor... ne vicceljenek már!

Török István: nem erről beszélt. Szeretné még elmondani, hogy ez egy szerencsétlen dolog, és talán ezért vált ki ekkora vitát, problémát, hogy ez a Jobbik javaslataként jött be, de az elmúlt időszakban a rendszerváltás óta gyakorlatilag a képviselő-testületnek bármikor lett volna lehetősége arra, hogy erre vonatkozóan akár egy emlékművet állítsanak Budaörsön. Nem lehet ezt összevetni a mohácsi vésszel. Azért ez nem olyan időbeli távolságra van tőlük. Ha valakik szeretnének emlékezni Trianonról és erre lehessen egy emlékmű. Hangsúlyozza nem revizionista törekvésekkel vagy szándékkal, nem indulatok gerjesztésével, hanem pusztán megemlékezés céljából ennek a lehetőségét miért ne biztosíthatná a testület.

Wittinghoff Tamás polgármester: két dolgot szeretne mondani. Teljesen igaza van képviselő úrnak abban, és úgy látszik egyet is értenek, hogy Trianonról beszélni kell, amit Vásárhelyi Mária erről írt, annak minden szava abszolút elfogadható számára és tudja, hogy mit írt erről. Képviselő úr azt mondja, hogy amit ő mondott ezzel kapcsolatban az egy kicsit hiányos volt és szívesen hallott volna mást képviselő úr. Szó szerint idézte Bibó István: Válogatott Tanulmányok c. kötetéből, amelyik Kelet-Európa népei, nyomorúságai és a kisállamok problémáit taglalva Trianonnal külön fejezetben foglalkozik, és ennek minden részletes elemét ismertette. Sajnos Bibó Istvánnal ezt a vitát nem tudja képviselő úr lefolytatni, de javasolja, hogy mégis ezt a könyvet átnézve folytassák le ezt a vitát, szívesen teszi. A másik kérdésben, mikor azt mondta képviselő úr, hogy ez problémát csak akkor okoz, ha sovinizta, irredenta, - még talán a fasiszta szót is használta képviselő úr - jelzők párosulnak a mellé, mikor ez a téma felmerül, akkor ez a dolog a kisfiú esete, mikor is „ki ütött vissza és ki kezdte a dolgot” elemzésén alapul. Miről van szó? Arról van szó, hogy mikor arról beszélgetnek, és lehet, hogy közöttük nem is lenne nagy vita, hogy mi vezetett Trianonhoz, ebben mennyiben volt felelős az akkori magyar vezetés, majd Trianon után milyen hibák következtek be és milyen területi, hatalmi és egyéb vágyak mentén sodorták bele tényleg aztán egy iszonyatos tragédiába ezt az országot, ahol több millió embert veszítettek el, ami legalább annyira fáj, vagy kell hogy fájjon nekik. Ideértve a németiségtől kezdve sok-sok népcsoportot. Az legalább akkora probléma és legalább akkora tragédia, mint a területek elvesztése, de erről tényleg lehet hosszasan vitatkozni, de akkor mikor azt mondja képviselő úr, hogy baj csak akkor van, ha itt ez indulatok uszításából és revizionista elképzelések kapcsán merül fel, akkor most már pontosan idézi azt, amit az előbb nem talált. Európai Uniók Parlamenti választás másnapja, Jobbik alelnöke: „*nem barátkozni, nem mutyizni, nem azért megyünk Brüsszelbe, hogy minket az Európai Parlamentben szeressenek, (ez az együttműködés lényege, hogy nem azért megyünk, hogy szeressenek) hanem hogy küldetésünket teljesítsük és a trianoni határok ledöntését mindenképp elé helyezzük*”. Ez természetesen nem sovinizta, nem irredenta, ez barátságos, tavaszi szellőben jó szándékú emberek integetése egymás felé. Ez a kezdeményezés háttérben álló szervezett politikai álláspont.

Dr. Nagy Tamás (ügyrendi kérdésben): ehhez annyiban hozzá kellett szólnia ügyrendiben, hogy mélységesen felháborítja az, hogy Polgármester úr próbálja őket összemოსni a Jobbikkal. Teljes mértékben elhatárolódik a témában és kéri, hogy lássa be Polgármester úr, hogy nem a Jobbiknak kívánnak emlékművet állítani. Hogy ne kelljen kommentálniuk a Jobbik alelnökének bármilyen fajta megnyilatkozását. Nem hiszi, hogy ez feladata, vagy a mellette ülő elnök kollégának, vagy a mellette ülő szintén elnök kollégának bármilyen szinten feladata lenne.

Wittinghoff Tamás polgármester: kár, hogy a jelek nem ezt mutatják.

Kovács Ida Mária: köszönik a történelem és földrajz leckét, ez őt mind nem érdekli. Mindazt tudja és ismeri, amit a Polgármester úr elmondott. Mindent tud Trianonról, ez az előterjesztés sem fenyegetést, sem félelmet nem kelt. Ide az van írva, hogy a Trianoni emlékmű alapkőletétel helyszínéhez járuljon hozzá a képviselő-testület. A hátuk mögött már megtervezték, hogy nézzen ki ez a trianoni emlékmű, nem is biztos, hogy ez így fog kinézni 100%-osan. Ez egy elképzelés, egy terv. Azt szeretnék, hogy Budaörsön legyen egy olyan hely, ahol Trianonra meg lehet emlékezni. Egyébként csak annyival egészítené ki a történelmet, hogy ez a nép elvesztett fegyverest, gazdaságát, politikait, most elveszti az erkölcsét. Azt mondja politikán kívül, hogy neki erkölcsi kötelessége példát mutatni a jövő nemzedékének. Minden egyéb ilyen kezdeményezéshez, a trianoni alapkőletételhez, '56-hoz bármikor a nevét, becsületét, tisztességét adja és azon lesz, hogy legyen olyan hely, ahol az őse, a fia, az unokája bármikor tiszteletét teheti. Legyen ez akár Budaörsön, ha a testület nem járul hozzá, megteszi egy másik településen, ahol ez nem okoz ekkora problémát, meg bajt. Ezt abszolút fenyegetőnek, abszolút nacionalistának felfesteni, ez mindennek a teteje és kikéri magának.

Wittinghoff Tamás polgármester: csak annyit szeretne pontosítani, hogy nem tervezte, és nem tud olyanról, hogy bárki a hivatalban, vagy az oldalukról tervezett volna bárki olyant, hogy nézzen ki az emlékmű. Az előterjesztésben szerepel a Jobbik Magyarországért Mozgalom javaslata – amit mutat – vagy egy Nagy-Magyarország fa vagy egy gyökereivel felfelé álló fa és mindegyikben azon területek, ahol ma többségében nem magyarok élnek valamilyen módon benne vannak. Ezt a szimbolikát vette kritika alá, nem tervez ilyet, Isten ments, hogy ő ilyet tervezzen. Szívesen vitatkozik Trianonról, de nem úgy, hogy azzal bárkinek az érzelmeiben vagy az érzéseiben olyat keltsen, ami indulatot válthat ki a környező népek, illetve a környező országokban élő magyarok kapcsán.

Dr. Ritter Gergely: másodszor is szót kért, közben eszébe jutott egy-két dolog, főleg Nagy Tamás és Török István képviselők hozzászólásai kapcsán. Tökéletesen egyetért egy csomó mindenben. Például abban, hogy igen nagy ideje lenne annak, hogy a nemzet szembenézzen saját magával, vagy a nemzet végre helyre tegye azokat a problémákat, amik vannak. Nyilván nem lenne ez a vita sem közöttük, ha a dolgok a helyükön lennének. Azt gondolja, ott kellene kezdeni, és nem emlékműveket kellene állítani, hanem tényleg egy konferenciát vagy bármilyen össznépi megbeszélést, vagy kibeszélést kellene tartani, ahol ezeket a dolgokat helyre lehet tenni. Abban abszolút nincs igaza a frakcióvezető úrnak, amikor csodálkozással néz arra, hogy miért kelt félelmet egy emlékmű. Azt hiszi, kicsit álnaiv kérdés volt, hiszen nagyon jól tudják, hogy minden emlékmű minden jelkép, tehát

valamit jelképez. Az elnök úrnak mondja, hogy nem lehet használati utasítást tenni minden ilyen emlékmű mellé, mert azzal egyetért, amit elmondott elnök úr, hogy kell emlékezniük, a helyükre kell tenniük a dolgokat, de nem írhatja mellé mindenkinek, hogy ezt most nem azért tették a Nagy-Magyarország szimbólumot ennek az emlékműnek a tetejére, mert ezzel mit akarnak ők kifejezni és nincs bennük semmiféle revizionista szándék. Aki ezt látja, az a múltból és a jelképnek a mondandójából első pillanatban arra fog gondolni. Ugyanez a baj a zászlóval. Az Árpád-sávos zászlóval sem az a baj, hogy azzal szaladgálnak az emberek, mert végül is az Árpád-sávos zászló használatban volt. Azzal van a baj, amit szimbolizál, és lehet, hogy azok, akik öregebbek és más környezetben szocializálódtak és kellett félni sok mindenfélétől, a jelképek sokkal többet jelentenek, mint egy fiatal generációnak. Ezért gondolja azt, hogy mielőtt egy emlékművet elkezdenek egyáltalán állítani, először is tisztázni kellene annak a célját, amire ez a vita nagyon jó, csak azelőtt kellett volna lezajlani, mielőtt odajutnak, hogy emlékművet akarnak állítani.

Dr. Nagy Tamás: először is hagy szögezzen le néhány dolgot. Nem a Jobbiknak kívánnak emlékművet állítani, sőt, direkt figyelt. Azt gondolja, hogy a jobboldal részéről egyedül az előterjesztő nevesítette a szervezetet, Polgármester úr, illetve a másik oldalon ülő jelenlévők pedig számos alkalommal. Tisztázzák, nem a Jobbiknak akarnak emlékművet állítani. A másik: sem őt, sem képviselő kollegáit semmiféle revizionista szándék nem vezeti, tehát nem törekszenek sem testületi ülésen, sem testületi ülésen kívül fegyveresen vagy fegyver nélkül erővel visszaszerezni akár Erdélyt vagy a Felvidéket. Ezt is azért lássák tisztán. Azt gondolja, hogy egy emlékmű lehetőség a megemlékezésre. A megemlékezés lehetőség a párbeszédre. A párbeszéd lehetőség arra, hogy feldolgozzák ezt a kérdést. Az ember attól fél, amit nem ismer. Ebben azt gondolja, hogy segíteni szeretne azoknak, akik félnek, vagy akikben félelmet kelt ilyen értelemben Trianon vagy egy Trianon emlékmű, mint a Polgármester úr is. Ismerjék meg, beszéljenek róla, legyen erre lehetőség, mert amit az ember ismer, attól már nem fél. Furcsának tartaná, ha a Trafalgar Square-n sétálva egy francia rosszul érezné magát Nelson admirális szobránál, holott a francia történelemnek a trafalgar csata nem épp egy emlékezetes pillanata volt. Azt gondolja, hogy egy fejlett demokráciában ennek így kell mennie. Ha ott sétál Londonban a Trafalgar Square-n egy francia, akkor legfeljebb azt nézi, hogy az az emlékmű tetszik-e neki, vagy nem, de biztos, hogy nem kelt benne rossz érzelmeket. Vigyék tovább azt a gondolatmenetet, amit Polgármester úr is illetve részben Ritter Gergely is megfogalmazott. Neki is az Árpádsáv jutott az eszébe, hiszen ennyi erővel a 7 vezér és Árpád vezér szobra a Hősök terén félelemkeltő. Döntsék le, mert félelmet kelt. Nem ezt mondja, azt mondja, hogy beszéljenek róla. Induljon el a párbeszéd. Ha elkezdik a félelemkeltő címkék ráakasztgatását a legkülönbözőbb dolgokra ahelyett, hogy beszéljenek róla, akkor nem csökkentik, hanem növelik azoknak a dolgoknak a számát, amelytől lehet félni. Nem szeret félni. Nem hiszi, hogy a képviselők szeretnek, ismerjék meg azokat a dolgokat, indítsák el a párbeszédet és erre kiváló apropót teremt egy emlékmű. Ahhoz mindig kell valamilyen hely, lehetőség, hogy lehessen beszélni, és ez az emlékmű ezt szolgálja.

Wittinghoff Tamás polgármester: nagyon extrém hasonlatot fog mondani, nem párhuzamban ezzel, tehát ha bárki ki akarja forgatni, most mondja, hogy nem

gondolja, hogy ez ezt jelenti. Bár annyiban a párhuzam megvan, hogy a Nagy-Magyarország helyreállításáért, ahogy Török István fogalmazott, a revizionista kérdések felvetéséért legtöbbit a fasizálódás alatt tettek, hogy ezeket a területeket visszaszerezzék. Ha egy II. világháborús emlékmű egy horogkereszt lenne, az alatt nagyon nehéz őszintén beszélni. Ezt csak azért próbálja elmagyarázni, hogy egy szimbolikája egy ilyen emlékműnek egyáltalán nem lényegtelen. Nagyon szívesen vitatkozik bárkivel és megemlékezik a II. világháború áldozatairól, de egy ilyen jelkép alatt biztos nem tenné. Még egyszer mondja, hogy egy példát említett, mennyire nem mindegy, hogy emlékmű mit tartalmaz. Azt még egyszer leszögezi, az előterjesztésben világosan benne van, hogy a tervben egy gyökerestül kidőlt fa, a csonka ország területén állítanák, és egyébként kirajzolódna belőle a Nagy-Magyarország, ez le vagyon írva szó szerint. Tehát teljesen mindegy, hogy mi a jobboldal szándéka, ez volt az előterjesztéshez indítványozott szándék.

Romsics Sándor: ezt a térképet, ami előttük van, nem ismerte. Amikor régen Trianonról gondolkozott akkor úgy gondolta, hogy az volt a hatalmak részéről a legnagyobb gazemberség, mérhetetlenül mocskos és aljas dolog, hogy olyan területeket is elcsatoltak az országtól, ahol szinte színmagyarok élnek. Most is azt mondja, hogy ezt ezek a mocskos nagyhatalmak tették, és a nagyhatalmokról mindjárt mond 2-3 mondatot, legalábbis egyikről, másikról. Ha nem ezt tették volna, akkor valószínűnek tartja azt, hogy azok az atrocitások, amelyek még most is tartanak, azok nem lettek volna ilyen élesek, vagy ennyire feltűnőek, illetve talán nem is lenne. Az egy más kérdés, hogy az az ország nem hajlandó kibeszélni a történelmét, mert legyenek őszinték, akik itt ülnek, különböző történelmeket tanultak. Ő a Rákosi elvtárs idején kezdett történelmet tanulni, mert '56-ban harmadikos gimnazista volt. Tehát Rákosi elvtársnak és a rá következő 1-2 évnek a történelmét tanulta, ahol például Dózsa György, akiről Ady Endre is azt írta, hogy „Dózsa György unokája vagyok én, népét síró bús, bocskoros nemes”, az egyik legnagyobb nemzeti hősük volt és szinte mindig kellett vele foglalkozni, és azt hiszi az utóbbi 20 évben egyszer nem említették a nevét. Tehát ezért mondja, hogy különböző történelmeket tanultak. Ha egyszer nem úgy alakult volna az ország határa, ahogy most van, hanem ez a nem túl nagy rész, ami előttük van, természetesen nem arra gondol, hogy Marosvásárhely és környéke, hisz az rettentő távolságra van ehhez a szintű anyaországhoz. Akkor talán nem lennének ilyen feszültségek, és talán nem is lenne feszültség, mert amióta megélték a történelmet, maradjanak a '45 utáni világban, egyetlen egy körülöttük levő országnak és Magyarország vezetőinek se volt érdeke, nem nekik egyszerű embereknek, hogy itt egy normális párbeszéd alakuljon ki, hogy béke legyen és nyugalom. Ezt most az utóbbi hetek, hónapok eredményei is mutatják. A másik: Európának is súlyos adóssága van, mert ha megtette ezt a lépést, akkor Európának valamilyen szinten be kellett volna avatkoznia abba, hogy ez a feszültség évtizedeken keresztül ne legyen, akár ne is fokozódjon. Erre csak példa a szlovák nyelvtörvény, ami miatt is fél. Attól is fél, hogy Kisújfalu a testvérvárosukban, testvérfalujukban ez a törvény a magyarokat keményen fogja súlytani erkölcsileg és anyagilag is. Igenis fél, félti őket. Amit szeretne mondani: mit tesz Európa? Tegnap döbbenet hallgatott egy olyan televízióban lévő adást, amelyet az ország egyik fele néz, a másik nem, hogy a Szovjetunióból kiloptak 10 ezernél több oldalas anyagot, amelyekben arról volt szó, hogy Teatcher asszony, Anglia első számú embere és Franciaország legmagasabb kormánytisztviselői kanasszát jártak Gorbacsov úrnál, hogy ne járuljon hozzá a berlini fal lebontásához és ne engedjék meg. Így van, lehet ezt a képet vágni Polgármester úr, és nem

cáfolta ezt a hírt Európában senki. Most van ebben épp botrány Európában, mert ez a két nagy ország attól félt, hogy ha Németország egyesül, akkor a világ 3. legnagyobb országa lesz. Pedig rettentő nagy barátságban és békességben élnek egymással. Akkor mit várhatnak ők ettől? Európában beléptek az Európai Unióban, akinek semmi köze a nyelvtörvényhez még olyan szinten sem, hogy valamilyen szinten próbáljon barátságosabb dolgokat kiküzdeni ebben a tekintetben. Nem tesz semmit. 1956-ban azt mondták, tartsanak ki és mennek és ott lesznek, aztán nem lettek sehol. Még arra sem voltak hajlandók, hogy azt kiharcolják, hogy ennyi embert ne végezzenek ki Magyarországon 1956 miatt, arra sem voltak képesek. Na most ez a problémája annak, hogy a magyarok egy része, talán nagy része egy kicsit túl löve is foglalkozik és problémázik ezen a kérdéson, a Trianonon, mert evvel tényleg nem foglalkozik senki. Evvel egy konferencián nem lehet foglalkozni. Evvel kellene foglalkozni az iskolákban, a televízióban tisztességes, megfelelő körülmények között. Egy biztos, tudják, ahányan itt vannak: az, hogy itt határmódosítás, meg ilyesmi, erről szó sem lehet. Biztos, hogy nem. Azt hiszi, értelmes, okos ember nem is fogja felvetni soha. Megvannak az embernek azok a problémái. Az, hogy a '80-as évek elején Svájcban járt és azt mondta a magyar ember, aki '56-ban disszidált, hogy Svájcban azt tanítják Magyarországról, hogy Magyarország egy fasiszta nemzet. Nem tudnak eljutni odáig, hogy ez ne így legyen. Polgármester úrnak mondja, lehet, hogy így néz ki a helyzet, de ő nem foglalkozik azzal, hogy ki milyen családban, meg hogy, mert neki tudomása van sok mindenről. Tehát az, hogy kinek, milyen előnyei vannak, tanult kommunista történelmet, most tanítanak SZDSZ-es történelmet, nem tudja, mikor fognak tanítani becsületes, magyar történelmet, nem várja el a Jobbiktól, mert nem várja el, de jó lenne megtudni, mi a történelem és mi volt az igazság.

Wittinghoff Tamás polgármester: ne haragudjon képviselő úr, de az, hogy a '80-as években Svájcban azt tanították volna Magyarországról, hogy egy fasiszta nemzet, az olyan mértékű ostobaság, amire nem lehet, nem arcot rántani. Már csak azért is tudja ezt mondani, mert élnek ott rokonai és kb. tudja, mit gondoltak Magyarországról. Őszinte szöveg először '56-os emlékművet nagyon jó érzéssel Svájcban látott, és ez még a rendszerváltás előtt volt, de ez már nem méltó arra, hogy képviselő-testületi ülésen elhangozzék. Ez még egy kocsmában is kevés.

Filkey Péter: nem nagyon örül az ilyen jellegű vitának, mert mikor egy műszaki ember, egy orvos vagy egy zenetanár elkezd vitatkozni történelmi tudományról és történelmi világnézetről, akkor ott érdekes dolgok jöhetnek ki. Annyi tévedés történt ebben a röpke egy órában, hogy az valami örület. Azt gondolja, hogy a történelmet - ez közhelynek számít - a győztesek írják. Az a fajta történelem, amit ők tanultak a szocializmusban, az történetírás volt, annak a fele nem volt igaz. Most ezekre hivatkoznak itt többen. Nagyon jó példát hallott valakitől, aki azt mondta, hogy az a fajta nacionalista és európaiatlan szlovák politikára, hogy az unokája is fiatalabb, mint a szlovák állam. Szerinte ezzel sok mindent jelzett és elmondott. Szóval történetírásban leledznek, és nem csodálja, hogy Romsics képviselőtársa ezt a térképet nem ismeri, amit kaptak, hiszen ez nem a történelmi Magyarország térképe. Ez megint csak egy félrevezetés valakik részéről, ez az Osztrák-Magyar Monarchia térképe. A történelmi Magyarország soha nem nézett így ki. Nem tudja, hogy miért volt ez példa és mindenki tudja, hogy több száz évig irtották a magyart ezen a területen. Ő speciel Juhász Gyulával ért egyet, és idézni fog tőle: „*nem kell beszélni róla sohasem, de mindig-mindig gondoljunk rá, mert nem lehet feledni nem soha, amíg magyar lesz és emlékezet, jog és igazság, becsület, remény, hogy volt nekünk*

egy országunk e földön, melyet magyar erő szerzett vitézül, s magyar szív s ész tartott meg bizony. Egy ezer évnek vére, könnye és ezer éves munkája adta meg.”
Nem olvassa végig az egész verset, a lényegét - azt gondolja - sikerült kiragadni.

Wittinghoff Tamás polgármester: a képviselő úr azt mondta, sokan itt a szocializmusban tanulták a történelmet, lehet, hogy magára és Romsics képviselő úrra gondolt, akik ebben a problémában vannak. Ő történetesen egy olyan családban nőtt fel, bár valami köze volt a képviselő úréhoz is, ahol elég sokféle nézetű ember élt. Történetesen ő ebben a részében élt, ahol – hogy mondja – kevés kompromisszumot kötöttek az előző rendszerrel. Ezzel együtt a pap nagybátyja és a Mátyás templomban hegedülő nagyapja is eléggé hasonlóan gondolkodott a világról, meg az együttéléssel, a békességről, de történetesen nem őket idézte. Tőlük tanult sok mindent, aztán sok mindent tanult nyilván az iskolában is, aztán magának leszűrte ebből azokat a tanulságokat, miszerint akkor válik az ember emberré, ha saját maga számára a sokféle külső hatásból leszűri azt, hogy mit tart a saját szempontjai szerint értéknek. Nem ezeket mondta el, nem a szocializmus történelemírásából idézett, Romsics Ignác: trianoni békeszerződés. Lehet persze róla is sok minden rosszat is elmondani nyilván, 2007.-ben íródott, érdekes olvasmány, ajánlja mindenkinek. Az az idézet, amit képviselő úr mondott, valóban nincs benne, sajnálja, a másik pedig Bibó István válogatott tanulmányok c. könyve. Bibóról elmondani azt, amit itt a képviselők elmondtak történelemírás kapcsán, több lenne, mint merészség. Azt mondani, hogy az, amit ő leírt és az, amit ő értéknek tart, az félrevezetés, az is elég furcsa lenne. De nem is az igazi lényeg, a lényeg, az, amit a képviselők a térképekkel próbálnak manipulálni (meg bele is kiabálnak többek a hangulati elem kedvéért). Megmutatta a térképet, megmutatta azt, amit többen előszeretettel használnak ma is különböző járműveken, amiről a Magyar Köztársaság elnöke maga is lesújtó véleményt mondott. Ez tartalmazza azt a térképet, amit mindenki használ nagy Magyarország térképként. Hozzáteszi, ez is egyébként a Monarchia idejéből való térkép, ez is a monarchia idején 1880-ban készült, akkori etnikai viszonyokat tartalmazza. Ezt azért kérte, hogy mindenki kapja meg, mert ez meg a mai határokat tartalmazza, semmi történelemhamisítás nincs benne, csak pusztán a monarchia idejében kialakult etnikai viszonyok, és a mai közigazgatási viszonyok egymásra vetítése, aki számára ez manipuláció, az a tényeket nem szereti, ha azzal szembesül, mert manipulációnak tartja, ha valaki valamit ilyennel megpróbál alátámasztani. Azt kéri, próbálják a képviselők azt elfogadni, hogy itt nem arról van szó, hogy azzal ne lenne problémájuk, hogy akkor, mikor azt történt – hangsúlyosan elmondta – hogy olyan módon történt Trianonban a területek felosztása, amivel nagyon sok helyen, magyar ajkú területek, magyarok által lakott területek is a határon kívülre szorultak, amivel nyilván mélyen nem értenek egyet és nagyon komoly lelki problémának tartanak, és ez generál sok bajt a későbbiek során, - de itt nem ezt vették kritika alá, mert ebben egyetértés van.

Sánta Áron: érdekes, rendhagyó történelemórát hallottak Polgármester úrtól. Még szerencse, hogy vannak ma Magyarországon olyan intézmények, iskolák, ahol tisztességes tanítják a történelmet. *(Wittinghoff Tamás polgármester: Bibó nem tisztességesen...?)* Szerencsére neki is része volt abban, hogy egy ilyen iskolában tanulhatott. Igazából azt szerette volna csak hozzátenni az elhangzottakhoz, amikor Polgármester úr azt mondta, hogyan állt helyre a magyar társadalom Trianon után és hogyan léptek túl a történeteken. Idézne egy korabeli újságból: „1920. június 4.-e délelőtt 10 óra: Budapesten és országszerte megkondultak a harangok, a

gyártelepek megszólaltatták szirénáikat és a borongós őszi levegőben tovahömpölygő szomorú hanghullámok a nemzeti összeomlás fájdalmas gyászát jelentették. Ma írták alá Trianonban a magyar meghatalmazottak a békeokmányt. Ma tehát elszakították tőlünk a ragyogó magyar városokat, a kincses Kolozsvárt, Rákócziak Kassáját, a koronázó Pozsonyt, az iparkodó Temesvárt, a vértanúk városát, Aradot, és a többi.” Erről annyit, hogy mennyire kezelték a magyarok túllépve a történeken ezt a kérdést, az egész ország gyászba borult, feketébe öltözve, temetés volt ez. Valóban egy hatalmas gyönyörű ország és egy magára eszmélő büszke nemzet temetése. Ami meg az elhangzott tényeket illeti, hány magyar és hogyan élt az adott területeken, elmondaná, hogy a Trianon társaságnak a hivatalos honlapján megtalálhatóak az igazolt számok. Ez alapján, mint látható Trianonban az összes szomszédos nép részesedett az ezer éve létező Magyarországból. Az ország elveszítette területének több mint 71%-át, erdőinek, hegyeinek és ásványkincseinek, vizeinek és vasútvonalainak zömét. Odaveszett a lakosság 64%-a, és ami még fájóbb, az új határok révén belevágtak a magyar nemzet testébe. Idegen fennhatóság alá került a Kárpát medencében élő magyarság kerekén egyharmada, azaz minden harmadik magyar ember idegen fennhatóság alá került. Ennyit arról, hogy nem volt számottevő magyarság, aki az elcsatolható területeken lakott. Minden harmadik magyar ember az elcsatolt területeken élt 1920. június 4-e után. Vajon hogyan ébredhettek június 21-én azok az emberek, mit gondolhattak akkor, mikor másnap reggel munkába kellett menniük, dolgozni kellett menniük úgy, hogy már nem Magyarország területén éltek, hanem egy idegen állam területén, ahol nem ismerték a nyelvet, nem ismertek semmit, nem tudtak kiigazodni abban a világban, ahol önhibájukon kívül kerültek? Ráadásul ennek az egy 1/3-nyi magyarságnak több mint a fele tőszomszédságában egybefüggő színmagyart területeken élt. Csak hogy egy pár várost és települést felidézzenek ebből a sorból: például Erdélyben, illetve hogy kik származnak és kik vannak Erdélyben, akiket ma is tisztelnek: Erdély katolikus fejedelme volt Bátorhy István, aki később Lengyelország egyik legjelentősebb királya lett és akinek földi maradványait ma brassói székesegyházban tisztelik és őrzik. Apor Vilmos vértanú, püspök, akit II. János Pál pápa boldoggá avatott, szintén Erdély szülőtte volt. Erdélyi volt Pongrácz István, aki mártírhálált halt a katolikus hitért Kassán, és akinek szentté avatása II. János Pál pápa idején történt meg. Úgy gondolja, hogy számos nagy magyar város mellett számos híres nagy magyar egyéniség, Hunyadi János, Márton Áron püspök, Bethlen Gábor, Bocskai István, János Zsigmond és a két Rákóczy is, akikről szobrot is emelt a város, mind az elcsatolt területeken születtek, ott éltek és munkásságukat ott teljesítették ki. Úgy gondolja, hogy kár arról beszélni, hogy Trianon hogy, és mint, meg kinek okoz sérelmet. Úgy gondolja, hogy a történelmi megemlékezés és azon alapuló tények azok, amik ennek az emlékműnek az elhelyezését, állítását véleménye szerint is indokoltá teszik. Semmifajta revizionizmust vagy egyéb ilyen belemagyarozott és ma nagyon népszerű, és Polgármester úr és társai oldaláról is szívesen előráncigált témát felvet. Úgy gondolja, hogy emlékezni kell egy történelmi tényre, ami nem egy pozitív pontja Magyarországnak, hanem az egyik letragikusabb pillanata. A Polgármester úrnak az az egyetlen vagy legfőbb problémája az emlékművel, hogy annak motívumait a Jobbik Magyarországért Mozgalom által írt koncepció alapján javasolta felállítani, akkor ezt a részét a módosító indítványának szívesen visszavonja. Maradjanak annyiban, hogy Budaörs Város Önkormányzata a hatályos jogszabályok szerinti úton-módon megemlékezik, és emlékművet állít trianoni diktátumnak.

Wittinghoff Tamás polgármester: Képviselő úr abban talán egyetért vele, hogy a „Polgármester úr és társai” nem egy udvarias megfogalmazás, de nyilván majd ezért meg fogja Képviselő úr követni a szünet után, és akkor megbeszéljük. Ha nem, akkor mondja, hogy ő nem fog ilyeneket mondani, mert szerinte ha Képviselő úr azt mondja, hogy jó iskolákba járt, akkor ott ezt nem tanítják. Ami a dolog tartalmi részét illeti, az is tiszteletlenség egy vitában, ha valaki szándékosan próbál valamit úgy beállítani, ami nem úgy történt. Szerinte Képviselő úr nem ezt tette, vélhetően nem ez volt a szándéka, hanem valamit félreért. Képviselő úr összekeveri az általa elmondottakban a trianoni békeszerződést és a párizsi békeszerződést, a kettő között van egy kis különbség időben is és tartalomban is. Amit ő idézett, azt nem ő mondta, (Képviselő úr szerint hibásan, vagyis ő csacsiságokat beszél) nem ő mondta, hanem egy olyan „csacsi” ember, akit Bibó Istvánnak hívnak, meg Romsics Ignácnak hívnak, akik szerinte a magyar történetírás és a magyar demokrácia meghatározó alakjai. Nem fogja tudni Képviselő úr mindegyikkel, de az utóbbival le fogja tudni folytatni ezt a vitát, és mielőtt ilyen tiszteletlen módon száll vitába, ezeket érdemes megfontolni.

Bíró Gyula: nagyon örül, hogy ilyen magasröptű vitát végighallgathatott. Természetesen mindenkinek jogában áll elmondani a véleményét erről a dologról, helyenként úgy érezte magát, mintha egy akadémiai székfoglalónak az ülésén lenne és bizonyos tudományos tanács vitatja az abban leírtakat, hogy most az jó vagy nem jó és így történt. Bár ugyanez lehet, hogy jobb lenne, de akkor idéz Nagy Tamástól, hogy ebben a párbeszédben sikerült a fejlett demokráciájukban közelíteni egymáshoz. Most szerinte valamennyivel távolabb kerültek, mint valaha. Úgy gondolja, hogy az érdemi résszel is foglalkozzanak, az érdemi rész a következő lenne: Nagy Tamás és most Sánta Áron is azt javasolta, hogy az önkormányzat állítsa ezt az emlékművet. Ha jól figyelt, Kovács Ida pedig azt mondta, hogy az eredeti határozati javaslatához ragaszkodna. Úgy gondolja, hogy bár beszélhetnek róla, mert látja, hogy vannak még nevek, de nyugodtan ezt még ötször elmondhatják, valószínű, hogy senki nem fog meggyőzni erről senkit, az lenne a tiszteletteljes kérése, hogy ami a feladatuk, azzal próbáljanak meg foglalkozni, mert még van jó pár napirendi pontjuk, és még bizottsági ülés is lesz itt menetközben, és jó lenne egy testületi ülést két nap alatt befejezni. Ha nem sikerül, akkor 3 nap alatt fogják befejezni, de úgy gondolja, hogy most már ez a két konkrét döntés van előttük, hogy vagy az önkormányzat állítja, vagy ahogy képviselő asszony mondta, az eredeti határozati javaslat kerül vagy nem kerül megszavazásra.

Wittinghoff Tamás polgármester: hozzáteszi, egyébként ezt ügyrendiként, hogy ha az lenne, hogy pályázatot írnak ki lektorátusi szakvéleménnyel, az önkormányzat állítja és semmilyen pártháttere nincs, vélhetően akkor is tartózkodni fog, mert önmagában a tartalommal is problémája van az elmondottak okán, amit nem ismétel meg. A másikonál nyilván határozott a „nem”, mert egészen másról szól a történet. Az egyiket tudomásul tudja venni, a másikkal szemben ezer vitája van. Ha egy olyan alkotás készül el, ami senkiben nem kelt riadalmat, ami mellé – ahogy Ritter Gergely mondta – nem kell használati utasítást tenni (hogy nem azt jelenti, hogy azt jelenti, amit jelteni szeretett volna, ha nem azt mutatná, amit mutat), akkor az számára egy tolerálható megoldás. Amiről vitatkoznak, az természetesen kategorikusan „nem”, de hát úgy látja, hogy ebben némi ellentét van.

Dr. Nagy Tamás (ügyrendi kérdésben): volt Sánta Áron képviselőnek egy módosító indítványa a saját módosító indítványával kapcsolatban, ami úgy szólt, hogy az önkormányzat állít emlékművet, és próbálja lefordítani, kéri képviselő urat, hogy majd javítsa ki, ha rosszul interpretál, hogy nem feltétlenül a Jobbik által mellékelt koncepció iránymutatásai alapján, hanem egy más koncepció alapján. Azt szeretné kérdezni, hogy ez így sem elfogadható senkinek? A kérdés az, hogy akkor miről beszéltek eddig, hogy a Nagy-Magyarország, mint szimbólum zavaró? Akkor ezt kellene szerinte tisztázni, hogy tudnak-e olyan megoldást találni, ami megfelelő mindenki számára.

Wittinghoff Tamás polgármester: az ügyrendi kérdésre nehezen fognak tudni válaszolni, még két képviselő kért ügyrendi kérdésben szót. Azt kéri Sánta Árontól, hogy pontosan fogalmazza meg, mert az, hogy nem feltétlenül, az nem egy szabatos megfogalmazás:

Budaörs város képviselő-testülete Trianon-emlékművet kíván állítani az önkormányzat közigazgatási területén meghatározott helyen és azon szabályok, elvek mentén, ahogy korábban is bármikor máskor bármilyen emlékművet is állított. Vagyis pályázatot ír ki, a pályázatot értékeli a szakmai lektorátus, szakmai lektorátus véleménye alapján stb. stb. Ha ezt így kell érteni, akkor ezzel már sokkal kevesebb vitája van. Akkor sem ezt tartja a legfontosabb dolognak, ezt hozzáteszi. Ebbe most nem szeretne tartalmilag belemenni, mert ügyrendi kérdésnél tartanak, csak tudni szeretné, hogy erről van-e szó?

Sánta Áron (ügyrendi kérdésben): pontosan erről beszélt, ha mindenki figyelt. Tehát azt a részét, miszerint a koncepció belekerüljön a határozati javaslatba, azt visszavonja, és az önkormányzat a hatályos szabályok szerint emlékművet állít a trianoni eseményeknek. A helyszínt továbbra is fenntartja, mint ahogy a határozatban szerepel, hogy a Kötő utcai kis parkban, illetve az is elhangzott, hogy az lenne szerencsés, ha ez az emlékmű a trianoni diktátum 90. évfordulójának emléket állítva felszentelésre kerül.

Wittinghoff Tamás polgármester: de azt is ideértve, hogy ez pályázat alapján történjen, lektorátusi szakvéleménnyel.

Bíró Gyula (ügyrendi kérdésben): neki lenne egy javaslata, mert látja, hogy több ügyrendi hozzászólás is lenne, kérne egy tárgyalási szünetet és az alatt azt kérné, hogy akik valamilyen határozati javaslatot szeretnének, azok mondják el, írják le szó szerint. Látja, hogy Kovács Ida is megnyomta a gombot, még nem tudja miért. Tehát ő úgy gondolja, hogy ez alatt a szünet alatt ez tisztázható és utána jöjjenek be és szavazzanak erről a kérdésről.

Wittinghoff Tamás polgármester: tárgyalási szünetet rendel el.

SZÜNET

Szünet után

Dr. Szabóné Müller Tímea 10:52-kor megérkezett.

Sánta Áron: Bíró Gyula felkérésére mondana egy lényeges verziót, miszerint: *„Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testület Trianon emlékművet állít, nyílt pályázat meghirdetésével a Kötő utcai park területén. Az emlékmű felszentelésére a Trianoni Békediktátum megkötésének 90. évfordulóján kerül sor.”*

Ha ez így elfogadható, akkor ez lenne a javaslat.

Wittinghoff Tamás polgármester: egy probléma van, hogy ne felszentelés, hanem felavatás legyen, mert egy önkormányzat nem szentelhet. Attól még szentelhet bárki. Ez nem lényegtelen, mert a Testület világi testület.

Sánta Áron: igen, akkor felavatására legyen a felszentelése helyett. Bízunk benne, hogy ez így most már elfogadható mindannyiunknak.

Kovács Ida Mária (ügyrendi kérdésben): mint előterjesztő mondja, hogy ez számukra teljesen elfogadhatatlan. Ragaszkodnak az eredeti javaslatához, miszerint: *„Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete a Jobbik Magyarországért Mozgalom Budaörsi Alapszervezete javaslatára Trianon-emlékművet állít a Jobbik Magyarországért Mozgalom Budaörsi Alapszervezete által melléklelt koncepció iránymutatásai alapján.”*

Dr. Szabóné Müller Timea: megmondja őszintén, hogy nem is érti, tehát – Kovács Ida Mária képviselő asszonynak mondja – soha nem szoktak olyan típusú döntéseket elfogadni, amibe bármilyen párt megnevezve van, képviselői előterjesztés, de onnantól kezdődően ez szerinte tökéletesen elfogadhatatlan.

Török István: egy-két gondolat eszébe jutott még a vitával, beszélgetéssel kapcsolatban. Picit óvna magukat attól, hogy ezt az egész kérdést, illetve a határon túli magyarságnak a sorsát csak úgy kezeljük, mint egy természetes folyamatnak az eredményét, hogy mindez azért történt, mert azokon a területeken a magyarság számaránya jelentősen lecsökkent a nemzetiségekkel ellentétben. Szép dolog az a tolerancia részükről, mondjuk az utódállamok területén élő, ma már többségi nemzetekkel szemben, de itt azért nagyon sok más kérdés is volt. Pontosan az a térképvázlat, ami körbejárt, mutatta az etnikai arányokat ezeken a területeken, de közvetlen a döntés után nagyon sok olyan több magyar terület került át az utódállamokhoz, ami pusztán és kizárólag csak gazdasági okokból történt. Egyrészt azt, hogy a mai Magyarország területe körül körbemenő egy körvasútsor átkerüljön, ugyanígy bányák, különféle ipari területek, amik kizárólag és szintisztán gazdasági okokból történtek. Szép dolog lenne a tolerancia, de aki jár Erdélyben, az nagyon sok helyen láthatja, illetve egész Románia területén Avrami Jankó szobrait. Ott sem kérdezik meg Magyarországot arról, hogy ez milyen érzelmi hatást vált ki a magyarokban, hiszen róla ilyen mesekönyvekben, legendakönyvekben jelzik, írják le, hogy magyarokat vágott le baltával. Ez volt az egyik kedvenc szórakozása és ennek ellenére több szobra van. Ahogyan már korábban is mondta, ez nem egy revizionizmusnak emléket állító szobor, hanem Trianonnak. Ennek a döntésnek, ami Magyarország sorsát egykor megpecsételte. Az, hogy az előterjesztés ilyen módon jött be és Polgármester úr megpróbálta picit összekapcsolni a szimbólum kapcsán, illetve egy Európai Parlamentben tett felszólalással, ami picit sántít, hiszen ha megnézik az Európai Parlament összetételét, ott a nagy pártokat leszámítva mindig voltak olyanok, hogy csak egy példát mondjon, egyébként egy nagyon csinos fotómodell, az Alexandra Mussolini, de nem a politikai hozzászólásokról vált igazán

híressé, és nagyon sok mindenki más van az Európai parlamentben. Nem feltétlen kell itt abban gondolkodniuk. Úgy érzi, hogy helyes és követendő dolog az, hogy Trianonnak egy emléket állítsanak ebben az értelemben és ez nem jelent semmiféle revizionizmust önmagában.

Bíró Gyula (ügyrendi kérdésben): lehet, hogy megint tévedésben van, de abban maradtak, hogy a tárgyalási szünet után visszajönnek és azután szavaznak a kérdéstről. Valóban, a vita lezárásáról nem szavaztak, de azt gondolta, hogy akkor mindenki bólintott rá, akkor most újra kezdik és folytatják? Az lenne a javaslata, hogy zárják le a vitát. Most még egyszer elmondhatja mindenki negyvenszer a véleményét, de elhangzott két javaslat, szerinte mindenki tud dönteni a kettő közül.

Wittinghoff Tamás polgármester: Felteszi szavazásra a Trianon-emlékű felállítására vonatkozó napirend vitájának lezárását, melyet a Képviselő-testület **23 egyhangú igen** szavazattal elfogadott.

287/2009.(IX.30.) ÖKT sz.

határozat

Vita lezárása

Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a Trianon-emlékmű felállítására vonatkozó napirend vitáját lezárja és a kérdést szavazásra bocsátja.

Dr. Nagy Tamás: jelzi, hogy a FIDESZ-KDNP részéről a Sánta Áron képviselő kolléga által megfogalmazott legutolsó módosító indítványt kívánják támogatni és kéri ebben – mivel azt gondolja, hogy ez nagyon ésszerű és fair kompromisszum – a képviselő kollégáknak minél nagyobb számban történő támogatását.

Sánta Áron: annyit akart még hozzátenni, hogy bár nem biztos, hogy szerencsés hogy az ember ilyeneket előhoz, de pont arról szól ez az egész történet, hogy ne politikai indíttatásból kerüljön ez a szobor fölállításra. Nyilván minden ilyen gondolatnak van kezdeményezője, de ő – Sánta Áron – azt sem tartotta volna szerencsétlennek, ha a határozati javaslat megfogalmazza azt, hogy ezt a javaslatot a Jobbik Magyarországért Mozgalom Budaörsi Szervezete tette meg. Véletlenül sem azt, hogy magán az emlékművön szerepeljen, de nyilván ez tény kérdés, hogy ezt a levelet Ők írták meg mindannyiunknak. Ennek a tényét nem lehet tőlük elvenni. Azonban nyilván az egy másik kérdés, amit kérnek, hogy az emlékművön kerüljenek megjelenítésre, szerinte sem szerencsés, ezért tette már a KMB-n is azt a módosító indítványt, amit tett. Példaként elmondja, hogy van Budaörsön egy Adventi koszorú, ami fölállításra került már jó pár évvel ezelőtt. Annak idején már nem tudja milyen indíttatásból KDNP fejléccsel írt levélben kérte Polgármester urat arra, hogy az Adventi koszorú felállításra kerülhessen és utána döntött róla a testület és felállításra került. Semmilyen szinten senkiben föl sem merült, hogy bármilyen publicitásra, vagy bármilyen olyan dolgot kapjon, hogy az Adventi koszorún szerepeljen logó, vagy hogy ki állította. Egyértelmű, hogy ez nem is cél. Szerinte ilyen módon kellene ezt az ügyet is értelmezni és azt kéri mindenkitől, aki esetleg úgy gondolja, hogy ez most sérti, vagy bántja a kezdeményezését, hogy ezt ne ennek tekintse. Ezt mindenkinek be kell tudni látni, hogy Trianon annál sokkal komolyabb és nemzetünk számára

sokkal nehezebben túlléphető, értelmezhető, súlyos kérdés, hogy azt egy párt, vagy bármilyen pártnak a harcának, vagy személyes ügyévé tehetné. Úgy gondolja, hogy ez minden pártnak a személyes ügye. Ezért javasolta azt, hogy ne kerüljön párt erre az emlékműre, hanem a város állítsa ezt. Senki nem fogja elvitatni és ő is – Sánta áron – bárhol el fogja mondani, hogy ennek az emlékműnek a felállítását a Jobbik Magyarországért Mozgalom Budaörsi Szervezete kezdeményezte elsőként az Önkormányzatnál.

Kovács Ida Mária: szeretné kérni a Polgármester urat, hogy szavazzon mind a két javaslatról, tehát az eredetiről is, amihez ragaszkodna és a Sánta áron képviselő féleről is, mert így mindig csak hozzászólások vannak.

Wittinghoff Tamás polgármester: ez neki kötelessége. Először a módosítást kell föltennie és utána az eredeti javaslatot. Miután egy utalás történt arra, amit mondott egy mondatot szeretne Török István képviselő úrnak mondani, hogy sok mindentől óvhatják magukat, meg egymást. Természetesen, ha Erdélyben, Romániában, Szlovákiában, vagy bárhol, Vajdaságban, vagy akár Kárpátalján olyan jelképek vannak, amelyek sérthetik az ott élő magyarság vagy az országban élő magyarság érzelmeit és akár indulatot is kelthetnek. Ezt helytelennek tartja, de ez nem ok arra, hogy maga is helytelen dolgot tegyen. Ebből következően továbbra is azt tudja mondani, hogy ő Bibó István pártján áll és az általa megfogalmazottak szerint a legfontosabbnak azt tartja, hogy csak olyan lépést tegyenek, ami egészen biztosan nem árthat a határon túl élő magyarok számára, senkiben sem pozitív, sem negatív érzelmeket, indulatokat nem generálhat. Ezzel a vitát lezárták.

Wittinghoff Tamás polgármester szavazásra teszi fel Sánta Áron módosító indítványát, melyet a Képviselő-testület 11 igen, 4 nem 8 tartózkodó szavazattal elutasított.

Szavazásra teszi fel az Kovács Ida Mária javaslatát, melyet a Képviselő-testület 8 igen, 11 nem, 4 tartózkodó szavazattal elutasított.

288/2009.(IX.30.) ÖKT sz.

határozat

Trianon-emlékmű felállításának elutasítása

Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete **elutasította** az alábbi javaslatokat:

1. Sánta Áron indítványát, mely szerint az önkormányzat Trianon-emlékművet állít a hatályos jogszabályok szerint, nyílt pályázat alapján a Kötő utca alsó részén lévő parkban, melynek felavatására a Trianoni békeszerződés aláírásának 90. évfordulója alkalmával kerül sor.
2. Kovács Ida Mária indítványát, mely szerint Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete a Jobbik Magyarországért Mozgalom Budaörsi Alapszervezete javaslatára Trianon-emlékművet állít a Jobbik Magyarországért Mozgalom Budaörsi Alapszervezete által mellékelte koncepció iránymutatásai alapján.

35. Ideiglenes Bizottság alelnökének megválasztása

(Az előterjesztés a jegyzőkönyv 1/35. sz. melléklete)

Wittinghoff Tamás polgármester ismerteti a javaslatot.

Felteszi szavazásra, melyet a Képviselő-testület 19 igen, 1 nem, 2 tartózkodó szavazattal elfogadott.

289/2009.(IX.30.) ÖKT sz.

határozat

Ideiglenes Bizottság alelnökének megválasztása

Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete az Ideiglenes Bizottság alelnökének dr. Szabóné Müller Timeát választja meg.

Határidő: azonnal

Felelős: bizottsági elnök

Végrehajtást végzi: Jegyzői Iroda

36. Ideiglenes Bizottság alelnökének megválasztása

(Az előterjesztés a jegyzőkönyv 1/36. sz. melléklete)

Wittinghoff Tamás polgármester: a javaslat arról szól, hogy a Képviselő-testület további 3 hónappal hosszabbítsa meg a bizottság működésének időtartamát.

Dr. Szabóné Müller Timea: amellet, hogy nyilván az lett volna jó, ha az eredeti előterjesztés így készül, mert 3 hónap olyan rövid a feldolgozandó és átnézendő anyagok tekintetében, hogy ezt mindenképp támogatja, ha már ebbe belevágtak, akkor ez kerüljön ilyen formában meghosszabbításra. Ugyanakkor azt szeretné jelezni a Jegyző úrnak, hogy teljes mértékben elfogadhatatlannak tartja azt, hogy a tegnapi bizottsági ülésen a hivatal egyáltalán nem képviseltette magát. Ilyen formában nem nyújtották azt a szakmai segítséget, ami mind a tények ismeretére vonatkozó kérdésekre nem tudtak senkitől sem választ kapni, mind pedig a bejáráson, illetve utána a jogi ügyek kérdésében. Nyomatékosan kéri Jegyző úrtól függetlenül attól, hogy adott esetben bárki szimpatizál vagy nem szimpatizál a képviselő-testület egy-egy döntésével, bizonyos kötelezettségek vannak. Minden bizottsági ülésen a hivatal részvételét különösen akkor, mikor egy ilyen kifejezetten szakmai típusú kérdéssel foglalkozó bizottság van, azt kérné, hogy ezt biztosítsa. Tegnap jelezte elnök úr felé, hogy azt tartaná megfelelőnek, ha írásban kérné a Jegyző urat arra, hogy milyen szakmai segítségre van a bizottságnak szüksége, hogy a Jegyző úr is jól tudja szervezni a hivatalnak a munkáját. A tegnapi ülés ebből a szempontból azt gondolja, hogy egy mélyrepülés volt.

Dr. Bocsi István jegyző: azt szeretné kérni mind a bizottság elnökétől, mind az alelnökétől, hogy ha nem probléma, akkor személyesen vele egyeztessék ezeket az ügyeket, mert számára is egy kicsit kellemetlen volt a tegnapi bizottsági ülésnek az

előkészítése és a szervezése is. El is mondja, hogy miért, hogy tisztázzák ezt mindannyiuk számára. Megpróbált kellő udvariassággal és finomsággal nem beleavatkozni a bizottságnak a szervezési ügyeibe, de igazság szerint azt kellett volna mondania, hogy nincs is bizottsági ülés. Semmilyen dokumentum nem jutott el hozzájuk a bizottsági üléssel kapcsolatban. Az Elnök úr pénteken jelezte, hogy szeretne bizottsági ülést tartani és ezt a bejárást megtartani, ezt nem panaszként, csak tényként mondja. A pénteki nap folyamán indult meg a munkaterület átadása az uszodában, szinte az összes hivatali vezető és a városépítési iroda is kint volt a munkaterület helyszínén, ezért ezzel érdemben hétfőn tudtak foglalkozni. Számára teljesen nyilvánvaló volt, hogy nagyon kellemetlen helyzetbe hozzák egymást egy ilyen bizottsági ülésen, ahol a bizottság szeretne számos szakértőt teljes joggal meghallgatni, de ők, akinek ezt le kell bonyolítaniuk, csak hétfőn kerülnek olyan helyzetbe, hogy keddre meg kell hívniuk a szakértőket. Ez a teljes kudarcnak az előrevetítése, és az ilyen kellemetlen helyzeteknek, mert ez fizikailag lehetetlenség. Ha tudja előre, hogy keddre szeretné azt a bizottsági ülést, ahol a szakértőket meghallgatják, akkor azt meg tudják normálisan szervezni. Azt gondolja, biztos szükség lesz egy olyan bizottsági ülésre, amelyre ezt normálisan elő tudják készíteni. Formailag hallotta a tegnapi kritikákat, hogy nem biztosították azt, hogy a helyszíni bejáráson hangfelvétel és egyéb készüljön. Formailag a helyszíni bejáráson nem volt bizottsági ülés, ezért nem volt arra sem lehetőség, sem kötelezettség, hogy ott a jegyzői iroda hangfelvételt készítsen. Formailag a bizottsági ülés itt van és itt, mikor elkezdődött a bizottsági ülés, nyilvánvalóan a kellő formai elemek betartásával, akkor biztosította a hivatal, hogy jegyzőkönyvezés történjen. Semmi olyan nem volt számukra megjelenítve sem a képviselői rendszeren, sem más részéről, hogy bármiféle szükség lenne bárkinek a közreműködésére. A meghívó 2 napirendi pontot tartalmazott, az egyik a bejárás tapasztalatainak a megbeszélése, a másik egyeztetés a jogász szakértővel. Nem szeretne kibújni ez alól, és ezért kéri mind az Elnök urat, mind az Alelnök asszonyt most már, hogy vele egyeztessenek személyesen, mert akkor el tudják kerülni, hogy ilyen tényleg kellemetlen helyzetek alakuljanak ki, mert ez számára is kellemetlen, hogy ez így alakult.

Dr. Szabóné Müller Timea (ügyrendi kérdésben): többet nem vesz részt olyan bizottsági ülésen, ami nincs rendesen leegyeztetve. Ő nem tud ebben egyeztetni. Az SZMSZ azt mondja, hogy az elnök hívja össze, ő egyezteti le a hivatallal. Most azt mondja Jegyző úrnak és az Elnök úrnak, hogy azokon a bizottsági üléseken, ahol ez az egyeztetési folyamat a két fél között nem zajlik le és a hivatal nem képviselteti magát, azokra a bizottsági ülésekre nem fognak elmenni, mert még egyszer ilyen cirkuszban nem vesz részt. Rajta kívül áll, hogy az SZMSZ az alelnöknek ilyen típusú jogosítványokat nem tesz lehetővé, viszont miután paritásos bizottság, ezért azt tudják mondani, hogy akkor fog tudni működni ez a bizottság, ha és amennyiben az Elnök úr és a Jegyző úr meg tudnak egymással állapodni, azt rendesen előkészítik, és a hivatal részvételével fognak tudni bizottsági ülésen részt venni. Minden ilyen ülésre elmennek és aktívan fognak dolgozni. Azokon, amelyeken ez az előkészítés nincs rendesen megtéve, azon azt gondolja, hogy a baloldal nem fog tudni részt venni.

Török István (ügyrendi kérdésben): határozottan visszautasítja azt, hogy az előkészítés nem volt megfelelően elvégezve, és néhány gondolattal szeretne a Jegyző úr által elmondottakra reagálni. Egyébként megkapta írásban Jegyző úrtól ezeket a kritikai kifogásokat, természetesen írásban meg fogja válaszolni a tisztelt

hivatal részére. Másfél hete volt kb. az a bizottsági ülésük, amelyen megbeszélték, ha utána Jegyző úr értesült róla, tekintve hogy sajnos akkor sem volt sem Jegyző úr, sem senki a hivatal részéről jelen a bizottsági ülésen, akkor történt az, hogy döntöttek arról, hogy erre a hétre fognak egy helyszíni bejárást tenni és egy bizottsági ülést. A múlt héten a testületi ülés időtartama túl hosszú volt, ezért nem lehetett még pénteken tudni azt, hogy e hétre melyik napra lesz a testületi ülés összehívva. Egy darabig a pénteki nap is lebegett a levegőben. Abban a pillanatban mikor ő értesült róla, hogy a testületi ülés a mai napra lesz összehívva, akkor egy szabad, választható nap megjelölésére kérte az iroda segítségét. Úgy nézett ki, hogy a keddi nap szabad, erre a napra hívta össze a bizottsági ülést, hiszen az adott hét már meg volt határozva, ez pénteken történt. Köszöni abban a segítséget a Jegyzői Iroda részéről, hogy ennek ellenére, hogy rövid határidő állt rendelkezésre, de e-mailben, jómagam telefonon is elérte azokat a szakértőket, akiket szerettek volna meghívni. Nagyrésztük el is tudott jönni a bizottsági bejárásra, ettől függetlenül épp a házon belüli dolog okozott problémát, hogy a Városépítési Iroda, illetve a Jegyzői Iroda részéről nem tudtak részt venni a bizottsági ülésen. Nem a meghívandó szakértők nem értesültek vagy nem jöttek el, hiszen ők eljöttek. Az uszodánál egyébként 22-en voltak ott, miután jelezték korábban, hogy ott hangfelvétel készítése problematikus, nem biztos, hogy azt ott meg lehet oldani, ezért nem szó szerint jegyzőkönyvezés készül, ilyen bejáráson, de arról nem volt szó, hogy semmilyen jegyzőkönyvezés. Ő maga a teljes uszodai bejárásról hangfelvételt készített, és minden hozzászóló, aki hozzászól, átvette a diktafont, és a nevét bemondva tette meg a hozzászólásait. Úgy érzi, hogy erről majd egy feljegyzést készít, illetve a hangfelvételt eljuttatja az összes bizottsági tagnak.

dr. Bocsi István jegyző: Pontosan ezért kérte, hogy egyeztessenek. Azért írta a levelet is, mert az történt, hogy volt egy korábbi bizottsági ülés, amire semmilyen előterjesztés nem született, mégis a bizottsági ülésen határozatot hozott a bizottság. Nyilván megpróbálja végrehajtani, és nem kezd el kérdegetni, hogy hol volt az előterjesztés, a cél, haladjanak előre. Azért ha megnézik azt a határozatot, sem a bizottsági ülés időpontja, sem a bejárási időpontja nem volt rögzítve. Azt, hogy ez mikor fog megtörténni, Török István pénteken mondta a Jegyzői Irodának, akkor tudtak erre reagálni, ahogy kedden lesz bizottsági ülés. Azért hozzák egymást kellemetlen helyzetbe, mert nyilván nem tudnak felkészülni hétfőn megfelelő mértékben arra, hogy kedden, a bizottsági ülésre különböző szakértők ott legyenek. A bizottsági ülés meghívójához nem tartozott semmilyen írásos anyag. Nem volt semmilyen ebből következtethető dolog, hogy valakinek szakmailag itt kellene ülnie ezen a bizottsági ülésen. Ezért kéri, hogy vele személyesen egyeztessék le ezeket a dolgokat, mert akkor el tudják kerülni ezeket a kellemetlen helyzeteket, hiszen tulajdonképpen ugyanarról beszélnek mindannyian, ugyanabba az irányba szeretnének elmenni, és mégis ezek a kommunikációs problémák okozzák, hogy itt különböző feszültségek alakulnak ki, aminek egyáltalán nem kéne.

Török István (ügyrendi kérdésben): Egyetért Jegyző úrral a tekintetben, hogy ezeknek az üléseknek az időpontját, célját előbb egyeztetni kell, de nem tehetette meg, ha pénteken tudta meg, hogy a testületinek mikor lesz a folytatása. A másik, hogy a Városépítési Irodára vonatkozóan kérték egy jóval korábbi bizottsági ülésen, hogy ettől az egy irodától minden bizottsági ülésükön legyen valaki delegálva, hiszen szakmai szempontból felmerülhet olyan kérdés, amire ők tudnak válaszolni.

Bíró Gyula: Előző nap részt vett ennek a bizottságnak az ülésén, el is mondta aznap az elnök úrnak, hogy látja a rendszeren, hogy négyszer ülésezett, de abból kettőn nem voltak dokumentumok, kétszer ugyanaz szerepel, valami jogi díjazás, nem tudja, történt-e döntés, mert a jegyzőkönyvet nem találja. Azt mondták, a rendszeren minden megtalálható, ő nem találja. Az előző tartózkodásának is ez volt az egyik oka, kissé komolytalannak tartotta a bizottságot. Amelyik képviselő nem veszi a fáradságot, és nem ül be két órára a bizottsági ülésre, nem tudja, mi történik itt. Olyan szinten folyt a vita, vagy beszélgetés, hogy messze nem egy vizsgáló bizottság szintjéhez méltó, és egyáltalán nem arról szólt a dolog, amiről egy vizsgáló bizottságnak kéne szólnia. Olyan témákról szólt a vita, aminek semmi értelme nincs. Tematika nélkülinek érezte. Negyedórán át azon folyt a vita, a Hivatal részéről miért nincs itt senki. Megígéri, el fog menni a következő ülésre is, hozzáteszi, a bizottság tagjain kívül más képviselő ő, Kovács Ida és Sánta Áronon kívül nem volt jelen. Úgy gondolja, ha ezt a bizottságot a továbbiakban is fenn kívánják tartani, és a következőkben azért fog szint tartózkodással szavazni, akkor ennek valamilyen formát kell adni, mert ami itt történt, az bármilyen bizottsághoz méltatlan. Hozzáteszi, nagyon sok bizottsági ülésre járt a 15 év alatt, de ilyen jellegűt ő még nem tapasztalt.

Kovács Ida Mária: Képviselő asszonynak mindenben igaza volt, amit elmondott, neki nem joga elbírálni, hogy hogy lett összehívva, jogszerűen, jogszerűtlenül, egy valami biztos, ellenpéldát mond, két intézményi bejárásom volt, ami meg volt szervezve, előre meg volt hirdetve, de Jegyző urat kéri, biztosítsa, hogy a felelős irodák vezetői ott legyenek. Véleménye szerint az, hogy 10-12 képviselővel sétáljon az utcán, és megállapítsa, hogy ferde a járda vagy nem, vagy omlik a vakolat vagy nem, és mögöttük nincs felelős személy..., a második esetben is csak úgy volt az intézményi bejárásom, hogy szóltak a Jegyző úrnak, hogy küldjön már ki valakit, mert az iroda részéről nincs kinn senki. A jövőre nézve kéri Jegyző urat, hogy minden hasonló esetben biztosítsa, hogy legyen velük felelős iroda vezetője vagy alkalmazottja a helyszínen.

dr. Nagy Tamás (ügyrendi kérdésben): Szeretné kérni, hogy zárják le a vitát, ez nem olyan horderejű kérdés, hogy erről egy órát kelljen vitatkozni.

Török István: Bíró Gyula képviselőtársának mondaná, hogy nagy szeretettel látják a további bizottsági üléseken is, bár részt vett az uszoda bejárásokon is, de oda fogja adni CD-n a hanganyagát annak a megbeszélésnek, mert úgy gondolja, eléggé tanulságos. Jegyzőkönyvvel kapcsolatban – a bizottság döntött arról, hogy szó szerinti jegyzőkönyv készül. Ennek az elkészítése nyilván időigényes, ő maga kettő jegyzőkönyvet kapott eddig kézhez, mind a kettőt aláírta. Hogy ez mikor, milyen formában kerül fel a rendszerre, ő nem tudja megmondani. A nevében is benne van, hogy egy ad hoc bizottságról van szó, nem egy annyira tervezhető ülésrendű, működésű, mint pl. a KMB vagy más bizottságok. Tudomása szerint nem sok ilyen volt a bizottságok történetében, de itt nagyon sok tekintetben azonnal, gyorsan kell és szükséges döntéseket hozni. Természetesen lehet húzni azzal az időt, hogy felmerül valami egy bizottsági ülésen, utána arra a következőre készül egy előterjesztés, és így megy a láncolat. A hatékonyságot ez valóban nem szolgálja. Amit említett Gyula, hogy volt olyan napirendi pont, amihez készült írásos anyag, majd még egyszer látta a következő bizottsági ülésen, ez azért fordul elő, mert ez kis fős bizottság, és ha nem jön el mindenki, előfordul, hogy határozatképtelenek, és automatizmusként átkerül a következő ülésre. Nem mindig és nem pontosan

meghatározható az adott napirend, hiszen nagyon sokszor a szakértőkkel való beszélgetés kapcsán merül fel olyan kérdés, ami további kérdéseket vet fel. Nagyon fontosnak éreznék a szakirodának a jelenlétét, hiszen elsősorban övelük kellene azokat a momentumokat egyeztetni, ami a hivatal részére megbízó szempontjából tartozik. A bizottság céljára vonatkozóan létrehozásakor szerepelt az előterjesztésben, kb. szóban el tudja ismételni, egyrészt a helyzet kivizsgálása, mi, hogyan vezetett ide, másrészt azoknak a tanulságoknak a levonása, hogy a jövőben hogyan ne intézzenek beruházást, ne kerüljenek még egyszer olyan helyzetbe, amilyenbe az uszoda kapcsán belekerültek, illetve óhatatlanul felmerülhetnek esetlegesen felelősségi kérdések is. Ez a három prioritás adja a bizottság célját. Az időpontra vonatkozóan, hogy miért szükséges 3-ról 6 hónapra meghosszabbítani, a bizottság megalakulásakor volt egy elgondolás, hogy milyen szakértőket szeretnének bevenni a témához, mind budaörsiek, a közbeszerzési és jogi szakértők, akiket a bizottság automatikusan megbízhat, bár erről már született bizottsági döntés úgy a pénzkeretre, mint a megbízásokra vonatkozóan, sajnos a mai napig nem lettek behívva a szerződés aláírására. Így érdemben anyagokat sem kérhetnek ki, és az összes többi szakértőt közbeszerészetni kéne, illetve találni olyan módot, hogy be tudják őket jogszerűen vonni a munkába.

Wittinghoff Tamás polgármester: Nem tudja megállni, hogy a „mi vezetett ide” kérdésre ne adjon három szempontot azonnal a bizottság elnökének, biztosan jól fogják tudni alkalmazni: érdemes lenne az megvizsgálniuk, hogy a jövőben majd módosítsanak-e bárkivel szerződést, vagyis az a javaslata, hogy ne módosítsanak egyhangú döntéssel szerződést olyan kivitelezővel, akinek a likviditását külső finanszírozó bank biztosítja, különösen ne tegyék ezt pénzügyi válság idején, és egyébként meg a közbeszerzési eljárásoknál alkalmazzanak jóst, aki meg tudja azt mondani, hogyan fognak alakulni az adott kivitelező cégnek a kérdései, és hogy vajon majd indítanak-e ellene felszámolási eljárást. Ha erre egy autentikus, egységes javaslatot valaki le tud tenni, az valószínűleg transzcendentális képességekkel rendelkezik, ami sokukban nincs meg. Csendben hozzáteszi, hogy a 24 tantermes iskola ugyanolyan előkészítéssel, ott is voltak előzetes aggályok, és ott a kivitelező a lehető legtokéletelesebben jár el, azt gondolja, a dolog lényege ebben rejlik. Aztán hogy felelősségre vonás kérdéskörben hogy fogják felelősségre vonni egy perben pl. a kivitelezőt, erre komoly tétikkel nem javasol fogadni.

dr. Nagy Tamás (ügyrendi kérdésben): volt egy ügyrendi javaslata, hogy zárják le a vitát.

Wittinghoff Tamás polgármester: Felteszi szavazásra a vita lezárására vonatkozó javaslatot, melyet a Képviselő-testület 22 igen, 1 tartózkodó szavazattal elfogadott.

290/2009.(IX.30.) ÖKT sz.

határozat

Vita lezárása

Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a Ideiglenes Bizottság működési időtartamának meghosszabbítása vonatkozó napirend vitáját lezárja és a kérdést szavazásra bocsátja.

Wittinghoff Tamás polgármester: felteszi szavazásra a határozati javaslatot, melyet a Képviselő-testület 17 igen, 1 nem, 3 tartózkodással a Képviselő-testület elfogadott.

291/2009.(IX.30.) ÖKT sz.

határozat

Ideiglenes Bizottság működési időtartamának meghosszabbítása (a 242/2009.(VIII.11.) ÖKT. sz. határozat módosítása)

Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete a 242/2009. (VIII.11.) ÖKT sz. határozatának 1. pontjában foglaltakat akként módosítja, hogy a városi uszoda-sportcsarnok beruházásának komplex műszaki és gazdasági átvilágítása érdekében létrehozott Ideiglenes Bizottság működését - az elfogadott 3 hónapot követő - további 3 hónappal meghosszabbítja.

Határidő: azonnal
Felelős: bizottsági elnök
Végrehajtást végzi: Jegyzői Iroda

Wittinghoff Tamás polgármester: A következő napirendi pontokat (*Ingtalanvásárlások fedezete 2009. II. félévben, Budaörs, Károly király u. 54. sz. alatti, 548/A/5 hrsz-ú ingatlanon található, önkormányzati tulajdonú üzlethelyiség birtokbavétele, Bérleti díj hátralékból keletkezett követelés, A Budaörsi Városi Testnevelési és Sport díjának odaítélése, Méltányossági kérelem fogyatékkal élő gyermek fejlesztését végző alapítvány támogatására, Fellebbezés elbírálása lakásfenntartási támogatás elutasítása ügyében, Fellebbezés életkezdési kiegészítő támogatás ügyben*) a Képviselő-testület ZÁRT ülésen tárgyalja.

A ZÁRT ülésről külön jegyzőkönyv készült.

k.m.f.

Wittinghoff Tamás
polgármester

dr. Bocsi István
jegyző

Mellékletek:

1. sz.: Rendelet
2. sz.: Az előterjesztések mellékletekkel együtt
3. sz.: Forgatókönyv